

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Українська демократія немислима без ідей європейського парламентаризму

Верховна Рада майже на тиждень стала центром європейського парламентаризму — тут триває 16-та щорічна сесія Парламентської асамблеї Організації з безпеки та співробітництва (ОБСЄ). На ній виступив Голова Верховної Ради України Олександр Мороз.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Сесія Асамблеї в Києві є свідченням поваги до нашої держави

Виступ Голови Верховної Ради України Олександра МОРОЗА з нагоди відкриття Шістнадцятої щорічної сесії Парламентської асамблеї ОБСЄ

(Київ, 5 липня 2007 р.)

Шановний пане Президенте Асамблеї!
Шановний пане Голово ОБСЄ!
Шановні пані та панове!

Я радий вітати всіх вас у столиці України на Шістнадцятій щорічній сесії Парламентської асамблеї Організації з безпеки та співробітництва в Європі.

Хотів би висловити щиру вдячність делегаціям країн-учасниць, а також усім, хто приїхав на її чергове засідання.

Понад 18 років я працюю в цьому залі, і такої високої аудиторії від усієї Європи тут ще не було. Радий із того щиро.

Проведення в цьому році в Києві сесії Асамблеї є свідченням поваги з боку Організації до нашої держави, ролі Верховної Ради України в розвитку демократичних інститутів, зміцненні принципів верховенства права та дотриманні прав людини.

Україна високо цінує діяльність ОБСЄ та розглядає заходи, організовані під її егідою, як хороші можливості для обговорення та розв'язання проблем європейської архітектури безпеки.

Ми вважаємо активізацію міжпарламентського співробітництва важливим чинником збереження миру і стабільності на всій території відповідальності ОБСЄ, рушієм інтеграційних процесів, в тому числі і України, до єдиного Європейського дому.

(Закінчення на 2-й стор.).

■ **НОВИНИ**

З початку року викрито близько двох тисяч фактів хабарництва

Цього року правоохоронці викрили понад десять тисяч злочинів у сфері службової діяльності. «За кожним десятим із них збитки перевищують 100 тисяч гривень», — повідомив на брифінгу в МВС начальник Департаменту державної служби боротьби з економічною злочинністю Сергій Черних.

Зокрема, правоохоронці викрили майже дві тисячі фактів хабарництва. Нечесні на руку ділки намагались збагатитися загалом на 8,5 мільйона гривень.

— Цього року вдвічі більше викрито злочинів, за якими суми вимагань були у великих та особливо великих розмірах, — зазначив Сергій Черних.

(Закінчення на 5-й стор.).

Циклон зриває дахи

Більш як 200 міст і сіл у 9 областях України знеструмив циклон з дощами і шквалистим вітром. Унаслідок спрацювання систем аварійного захисту ліній електропередачі без електрики залишилися населені пункти Львівської, Київської, Чернігівської та інших областей, повідомили в МНС. Могутні пориви вітру поламали десятки дерев, пошкодили дахи будинків. Коли закінчаться ремонтні роботи, поки що неясно.

Ціни на електроенергію для міського електротранспорту не підвищуватимуться

Кабінет Міністрів України знайшов внутрішні резерви не підвищувати тарифи на електроенергію для міського електротранспорту. Про це заявив віце-прем'єр-міністр України Андрій Клюєв. За його словами, компенсація постачальникам електричної енергії за регульованим тарифом, які мають ліцензію на цей вид діяльності, здійснюватиметься через дотаційний механізм, установлений Національною комісією регуляції електроенергетики України. Передбачається, що розмір компенсації під кінець року становитиме майже 60 млн. грн.

КОРОТКО

■ У Севастополі вартість проїзду в тролейбусі зросла на третину (***Укрінформ***).

■ Кабмін планує виділити 30—35 млн. грн для ліквідації наслідків посухи і смерчу в Миколаївській області.

■ Укрзалізниця в першому півріччі збільшила перевезення пасажирів більш ніж на 600 тис. осіб.

■ **ВРОЖАЙ-2007**

А кажуть, в країні не буде хліба...

Тернопільщина націлилася на врожай у понад мільйон тонн зернових. Це значно більше, ніж торік. Підстави для оптимізму є. Перші дні жнив, які почалися раніше звичного, засвідчили: аграрії збирають по 37,8 центнера зернових з гектара. Живують південні та центральні райони області, до кінця тижня до них приєднаються інші. На конвеєрі поки що ячмінь, горох, потім настане черга пшениці. Косовицю тернопільські аграрії планують закінчити приблизно за два з половиною тижні. Розрахунки виправдані, адже протягом останніх років господарства області істотно поповнили свої парки потужною зернозбиральною технікою. Однак негода може внести корективи: майже щодня дощі, грози, град, **повідомляє наш власний кореспондент Любов ЛЕВИЦЬКА.**

(Продовження теми на 4-й стор.).

■ **ФОТОФАКТ**

У зустрічі ветеранів МВС в Івано-Франківській області брав участь перший міністр внутрішніх справ України Андрій Василишин.

Фото Юрія РИЛЬЧУКА (Укрінформ).

Природний процес поділу бізнесу і влади

■ **Я ВАМ ПИШУ...**

Останнім часом активність політичного життя звелася переважно до критики пропорційної системи виборів. Аргументи одно-двопроцентних політиків непереконливі. Погано, що ми не почули і не обговорили діаметрально протилежної пропозиції, потрібної для стабілізації держави. Дозвольте озвучити. 1. Прохідний бар'єр скасувати. 2. Мандати депутатів розділити пропорційно між партіями, які посіли перше і друге місця на виборах. Отже, перша партія, що перемогла на виборах, формує уряд, друга — конструктивну опозицію. 3. Термін повноважень Верховної Ради — 2,5 року. Здається, аргументів — цілком достатньо. І головний з них — налагодження природного процесу поділу бізнесу і влади.

Сенс пропорційних партійних виборів полягає в організації роботи влади за ідеологією і на принципах партій, що перемогли на виборах. І поки ми не дійшли до цього, а отже, і не спробували результату, скасовувати такі вибори не можна, як не можна копати посаджений учора рис, коли їсти хочеться.

В. ДЕРЯБКІН, депутат райради двох скликань.

Севастополь.

Немає юридичних підстав для дострокових виборів

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз зустрівся з президентом міжнародної асоціації «Бізнес і парламент», депутатом Палати громад Парламенту Великої Британії Брюсом Джорджем

Голова Верховної Ради повідомив, що хоче запропонувати розглянути під час роботи асамблеї на одній із сесій ПА ОБСЄ питання про стан і проблеми розвитку парламентаризму. Він висловив сподівання, що пан Джордж сприятиме винесенню цього питання на розгляд. У свою чергу, Брюс Джордж повідомив, що відвідував Україну як спостерігач під час минулих парламентських виборів, які, за його словами, цілком відповідали міжнародним демократичним стандартам, і висловив упевненість, що наступні вибори, хоч би коли вони відбулися, також відповідатимуть цим стандартам. Пан Джордж також поцікавився, коли спостерігачі від ОБСЄ отримають запрошення прибути на дочасні парламентські вибори в Україні, якщо вони відбудуться. Олександр Мороз, у свою чергу, заявив, що наразі немає юридичних підстав для дострокових виборів, зазначивши, що укази Президента порушують Конституцію і законодавство. Окрім цього, нагадав він, не вирішено питання про так зване обнуління списків через блокування роботи ЦВК з боку інституту Президента. За його словами, щойно це питання буде вирішено, Верховна Рада направить відповідні запрошення європейським країнам для участі спостерігачів у виборах. Голова Верховної Ради також занепокоєний загрозою знищення судової системи України. За його словами, якщо ця виборча кампанія відбудеться, вона має бути «юридичною». Бо багато залежить від того, наскільки незалежною буде робота судів усіх рівнів.

Олександра КУЧЕРЯВА.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Лист до Президента

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз у четвер направив листа Президентові України Віктору Ющенку з проханням здійснити всі необхідні дії, визначені для цього Конституцією України, для пришвидшення набуття чинності Законом України «Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти».

Текст листа: «Шановний Вікторе Андрійовичу, хотів би звернутися до Вас із питання, що, на мій погляд, має загальнодержавне значення, а тому не повинно розглядатися з точки зору досягнення кимось особистих політичних переваг чи тимчасової політичної кон'юнктури. Більше того, особисте сприяння Президента України вирішенню цього питання, я в цьому переконаний, отримає на загальнонаціональному рівні тільки позитивний відгук.

Ідеться про прийнятий Верховною Радою України 19 червня 2007 року Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти», розроблений спеціально створеною парламентською робочою групою на базі понад двадцяти законопроектів, внесених на розгляд Верховної Ради України різними суб'єктами законодавчої ініціативи.

Варто підкреслити, що особливістю цього Закону є не тільки запровадження більш сприятливих умов проведення процедур державних закупівель, а й збалансування системи державного й громадського контролю у цій сфері, що дуже важливо при врахуванні вимог Європейського союзу до України в контексті розбудови в ній громадянського суспільства.

Вважаю, що цей Закон позитивно вплине і на процес подальшого просування України до Світової організації торгівлі.

Враховуючи наведене, а також те, що Ви своєчасно, відповідно до вимог законодавства, ознайомилися з його текстом (незважаючи на те, що секретаріат Президента України, порушуючи Конституцію України, не приймає тексти законів) і не висловили жодних зауважень, просив би Вас, шановний Вікторе Андрійовичу, здійснити всі необхідні дії, визначені для цього Конституцією України, для пришвидшення набуття чинності зазначеним Законом.

У разі непідписання Вами Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти» від 19 червня 2007 року та з огляду на частину третю статті 94 Конституції України він вважатиметься схваленим Президентом України і має бути офіційно оприлюднений».

Сесія Асамблеї в Києві є свідченням поваги до нашої держави

(Початок на 1-й стор.).

Передусім хотів би відзначити активну роль Організації, і, зокрема, її Парламентської асамблеї у забезпеченні демократичного виборчого процесу. На виборах в Україні у 2004-му та 2006 роках делегація спостерігачів від неї була однією з найчисленніших. І це сприяло об'єктивності виборчого процесу, його демократичності.

Нинішня політична ситуація в Україні свідчить про непростий процес розвитку демократичного суспільного устрою в нашій державі. Перед представниками політичних сил України стоять завдання: забезпечення посправжньому дієвого механізму розподілу влади, вдосконалення національного законодавства відповідно до високих європейських стандартів.

Як держава—учасниця ОБСЄ Україна повинна бути віддана принципам Організації. Тому на складному шляху трансформації політичної системи наш парламент виходить з необхідності суворого дотримання зобов'язань, прийнятих у рамках Гельсінського процесу, з відданості принципам його заключного Акта — базового документа, положення якого стали надійним фундаментом розвитку, добробуту і процвітання нинішньої об'єднаної Європи.

Ми виходимо з того, що парламентська складова ОБСЄ має бути ефективним засобом,

по-перше, проти спроб послаблення парламентського нагляду і контролю за дотриманням принципів транспарентності в роботі виконавчих органів;

по-друге, зупинення протиправних втручань у процеси нормотворчості і правозастосовну діяльність державних органів, посадових осіб та інших суб'єктів владних повноважень, їх штучне, часом навіть силове, гальмування;

по-третє, постійного звернення уваги держав-учасниць на важливість збереження незалежності законодавчих органів в системі владних інститутів, що є «альфою і омегою» будь-якої, дійсно демократичної держави.

Шановні пані і панове!

Роки, що минули після прийняття Гельсінкського акта, засвідчили не лише позитивні впливи співробітництва на зміцнення безпеки в Європі і світі, а й поставили на порядок денний нові проблеми і виклики сучасності, зокрема, що стосується розвитку парламентаризму як наріжної складової народовладдя.

У цьому контексті запропонував би для обговорення ідею проведення у форматі парламентського виміру ОБСЄ представницької конференції на тему: «Розвиток парламентаризму: проблеми і завдання». Особливо це стосується молодих демократій, і, я гадаю, це було би корисно.

Шановні пані і панове!

Україна цінує участь в ОБСЄ та її Парламентській асамблеї не лише з точки зору беззаперечних переваг від реалізації основних завдань Організації, а й у контексті спільної зовнішньої та безпекової політики, можливості реалізувати євроінтеграційні прагнення нашої держави.

Ми вважаємо, що парламентський вимір ОБСЄ не може стояти осторонь таких важливих питань, як протидія ксенофобії та антисемітизму.

Ми вітаємо проведення Бухарестської конференції ОБСЄ високого рівня з цих питань. Цей захід, поряд із попередніми Кордобською, Берлінською та Віденською конференціями, сприятиме створенню ефективного механізму взаємодії країн-учасниць.

Однією із загальносвітових та цивілізаційних проблем сьогодення є питання енергозабезпечення.

Відсутність діючих економічних механізмів в енергетичній галузі призводить до політизації питань і створює додаткове напруження.

На європейському континенті закладено цивілізований механізм гармонізації національних і міжнаціональних інтересів в енергетичній сфері — Енергетичну хартію. На нашу думку, цей документ має бути посилено таким чином, щоб реалізувати його принципи у балансі з національними інтересами всіх країн, всіх сторін енергетичного діалогу. Ми виступаємо за рівні права і країн, що видобувають та виробляють енергетичні ресурси, і тих, які виступають споживачами, а також країн, які виконують транзитну місію.

Шановні пані та панове!

У світі широко відомі прагнення країн — членів Організації з безпеки та співробітництва в Європі домогтися реальних зрушень у питаннях дотримання принципів демократії та партнерства. Парламентська асамблея ОБСЄ здійснює свій вагомий внесок в цю роботу.

Упевнений, що розвиток політичного діалогу в рамках Організації сприятиме подальшому зміцненню співробітництва та взаєморозуміння між державами і народами.

Як представник країни—господаря сесії, не буду довантажувати гостей проблемами, які нам слід вирішувати самим. Проте, задля об'єктивності, мушу сказати, що сьогодні в Україні з боку інституту Президента ведеться, по суті, антиконституційний наступ на парламентаризм, демократію, європейські ідеали і цінності. І це не зовсім те, про що, на жаль, говорив тут Президент, або далеко не те. Але ще раз повторюю, наші внутрішні проблеми, і ми їх розв'яжемо самі.

На закінчення хотів би побажати всім учасникам і гостям сесії успішної роботи та плідних дискусій.

Дякую за увагу!

Прес-служба Верховної Ради України.

Українська демократія немислима без ідей європейського парламентаризму

(Початок на 1-й стор.).

У відкритті сесії взяв участь Президент України Віктор Ющенко. Звертаючись до високих гостей, глава української держави наголосив, що сприймає проведення сесії ПА ОБСЄ в Києві як недвозначний вияв підтримки процесів демократичного оновлення в нашій державі. За словами В. Ющенка, українська демократія немислима без ідей європейського парламентаризму, а український народ цікавить не ритуальний, а реальний факт додержання прав і свобод.

Віктор Ющенко закликав усі країни—члени ОБСЄ виявити солідарність з українським народом і визнати голодомор 1932—33 років, який забрав мільйони невинних життів, актом геноциду. На переконання Президента, такий крок засвідчить цивілізовану єдність та істинну демократичну суть простору, де панують ідеї ОБСЄ — ідеї поваги до життя людини та свободи народів.

У відкритті сесії ПА ОБСЄ також взяли участь члени українського уряду, секретар РНБО та інші високопосадовці.

У свою чергу, президент Парламентської асамблеї ОБСЄ Йоран Леннмаркер

(Швеція) (на знімку) у своїй промові під час відкриття сесії наголосив, що події в Україні, Білорусі, а також на Кавказі і в Центральній Азії мають життєво важливе значення для Європи. Саме в цьому полягає одна з причин, що 16-та щорічна сесія ПА ОБСЄ відбувається нині у столиці України Києві. Президент ПА ОБСЄ підкреслив, що права людини і демократія становлять основу діяльності ОБСЄ. А нині їй належить зосередити свої зусилля на розв'язанні конфліктів і побудові демократії в країнах на Сході, у яких відбуваються демократичні перетворення. «Сьогодні в Європі благополучно, вона в мирі з собою, — зазначив Й. Леннмаркер. — Однак, як показали недавні події у Сполученому Королівстві, зберігається загроза тероризму, а корупція та відсутність верховенства закону все ще гальмують економічний прогрес». Президент ПА ОБСЄ також звернув увагу на потребу підтримки «духу співпраці», зберегти Договір про звичайні озброєння в Європі, прагнути до забезпечення відкритого неба і відкритості військових бюджетів, громадського і парламентського контролю над збройними силами та службами безпеки, чимало зробити щодо неврегульованих «заморожених конфліктів» у районі ОБСЄ — Нагірний Карабах, Абхазія, Південна Осетія і Придністров'я.

Ще однією темою промови Й. Леннмаркера було спостереження за виборами. Він наголосив, що це є дуже важливим напрямом діяльності ПА ОБСЄ, бо сприяє розвиткові демократії. «Дуже важливо дотримуватися високих стандартів. Причому однакових для всіх країн, і ніколи не допускати подвійних стандартів», — наголосив президент ПА ОБСЄ. Він також відзначив провідну роль парламентських спостерігачів на виборах, які відбуваються в перехідні періоди, що свідчить про значущість законодавчих органів як інституцій, котрі покликані врівноважувати виконавчу гілку влади. Президент ПА ОБСЄ подякував парламенту й урядові України за підготовку та організацію сесії ПА ОБСЄ, яка відбувається на високому рівні.

Під час 16-ї щорічної сесії Парламентська асамблея ОБСЄ розгляне низку питань. Зокрема, енергетичної безпеки, ситуації в Білорусі, прав людини та «заморожених конфліктів». Для участі в сесії до Києва прибули більш як 300 представників парламентів 55 країн (разом зі спостерігачами). Вперше в роботі асамблеї бере участь делегація Афганістану, як новий партнер ОБСЄ, а делегація Туркменистану після тривалої відсутності знову долучилася до роботи асамблеї. Через фінансові проблеми не прибули до Києва представники лише чотирьох держав — Молдови, Албанії, Чорногорії, Киргизстану. Результатами сесії має стати прийняття заключних декларацій, резолюцій та рекомендацій.

Юліана ШЕВЧУК.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Про яке майбутнє України йдеться

Якщо оцінювати розвиток інспірованої політичної кризи за повідомленнями українських ЗМІ, то недосвідченій в політиці людині важко зрозуміти, через що, власне, розгорнулося оперетковe протистояння. Справа в тому, що в них обговорюється все, що завгодно, крім головної причини.

Повідомляють про конфлікти навколо великих компаній, про боротьбу за владні повноваження, про плани різних фінансово-політичних угруповань зі зміщення своїх позицій. Усі ці явища, безумовно, присутні, але не вони лежать в основі кризи. Питання розподілу власності, контролю над фінансовими потоками і розділення владних повноважень стоять на другому плані. Сьогодні насамперед на кін поставлене майбутнє України.

Наша країна стоїть перед остаточним вибором: залишитися у складі східнослов'янської цивілізації чи стати інструментом реалізації інтересів лідерів євроатлантичного світу. Уже на початку 2000-х років стало зрозуміло, що об'єднати ці два різноспрямовані курси в єдину зовнішньополітичну стратегію неможливо. Українське керівництво вело розмови про стратегічне партнерство з Росією (що надзвичайно рідко приводили до практичних результатів) здебільшого для того, щоб заспокоїти суспільну думку і приховати справжню спрямованість зовнішньої політики під розмірковуваннями про багатовекторність.

Сьогодні нас знову хочуть переконати, що ці два напрямки геополітичної орієнтації в принципі рівноцінні. Вибір між ними нібито має визначатися лише існуючою кон'юнктурою і поточними вигодами. Мовляв, євроатлантична цивілізація є світовим лідером із усіх точок зору — військової, наукової, технологічної. Вона дійсно визначає хід глобалізаційних процесів. Економічні структури, що виникли в її найрозвинутіших державах, контролюють більшу частину фінансових і природних ресурсів світу. На думку українських євроатлантистів, виходить, що бути її союзником надзвичайно зручно. Більше того, це давно треба було зробити, оскільки це дало б змогу зміцнити українську державу, одержати доступ до інвестицій і нових технологій, перейняти організаційні і технологічні досягнення. З такої точки зору історичний вибір, зроблений нашим народом за часів Богдана Хмельницького, здається їм прикрою помилкою, що перешкодила нам бути серед найвпливовіших країн світу. Відповідно, це непорозуміння необхідно якомога швидше виправити.

Безумовно, прихильники такої позиції розтоптують і зраджують світоглядні принципи східнослов'янської цивілізації. Але головна небезпека їхніх міркувань у тому, що вони геть відірвані від реалій сучасного світу і звернені до абстракцій, що позбавлені будь-якого конкретного змісту.

За останні п'ятдесят років усередині євроатлантичної цивілізації відбулися істотні зміни, украй небезпечні як для її подальшого існування, так і для всього людства. Ці зміни пов'язані з формуванням, зміцненням, а затим і перемогою світової олігархії, що включає керівництво провідних фінансових інститутів і транснаціональних корпорацій, а також частину політичної бюрократії. Саме світова олігархія взяла курс на руйнування СРСР, котрий після Другої світової війни зумів виробити принципи мирного співіснування з провідними капіталістичними державами. Її угруповання дратувала не стільки соціалістична суспільна система (хоча само її існування заважало їй відмовитися від соціальних зобов'язань у власних країнах), скільки те, що Радянський Союз витрачав колосальні ресурси, що були у його розпорядженні, на потреби власного розвитку і для зміцнення світової соціалістичної системи. Аналогічним чином у наші дні правляча еліта США і ЄС поки мириться із суспільним ладом Китаю, але постійно прагне до його ослаблення.

Сама можливість формування глобалістської ідеології з'явилася після того, як правлячим класом розвинутих капіталістичних країн була усвідомлена обмеженість природних ресурсів. Це не тільки дало можливість перебороти протиріччя між ними, а й значно прискорило інтеграційні процеси в євроатлантичному світі. Стало очевидно, що зберегти досягнутий рівень споживання можливо, лише об'єднавши зусилля для досягнення військово-політичного домінування у світі. При цьому на першому плані стояли не стільки соціальні завоювання країн Північної Америки і Західної Європи, скільки прибутки транснаціональних корпорацій і можливість їх подальшої експансії.

Тому світова олігархія, хоча і розглядає євроатлантичну цивілізацію як власну базу, але прагне до створення глобальної політичної й економічної системи, що дає змогу їй на власний розсуд розпоряджатися світовими ресурсами. Інтереси євроатлантичного світу тепер підпорядковані ширшим завданням, лише побічно пов'язаним з його розвитком і добробутом. Ця позиція прихильників глобалізації не є таємницею, вона докладно розкрита в книгах З. Бжезинського, котрий ненавидить усе, пов'язане зі східнослов'янською культурою, і Ж. Атталі, що здобули масову популярність.

Що ж з цього випливає? Найважливіший висновок полягає ось у чому: приєднатися до євроатлантичної цивілізації тепер не можна в принципі, можна лише інтегруватися у світову економічну і політичну систему, що створюється світовою олігархією. Точніше кажучи, у ці системи змушують увійти всі країни, що становлять інтерес у ресурсному або геополітичному відношенні, на умовах, що вигідні угрупованням, які вирішили, що їм дано право розпоряджатися долею світу.

Та євроатлантична цивілізація, що прагнула поширити по всій земній кулі власні досягнення і цінності, припинила існування приблизно за півтора десятиліття до розпаду Радянського Союзу. Можна сказати, що вона стала першою жертвою процесу глобалізації. Звичайно, не варто спрощувати стан справ. У країнах Західної Європи, у Канаді, у Японії та й у США залишаються впливові суспільні групи, що вимагають повернення до цінностей і традицій європейського гуманізму. Але їхня поразка в боротьбі зі світовою олігархією, якщо вона зуміє завершити створення системи глобального панування, зумовлена.

Нинішній курс євроатлантичної цивілізації докорінно відрізняється від класичного колоніалізму XIX століття і навіть від політики імперіалістичних держав у першій половині XX. Тоді правлячі кола Західної Європи і США відчували якусь цивілізаторську місію, були зацікавлені в поширенні технологічних досягнень. Безумовно, колоніальна політика супроводжувалася приниженням і знищенням цілих народів, зневажливим ставленням до досягнень усіх цивілізацій, крім західноєвропейської. Доля Китаю, Африки, Індії ясно свідчить про те, якими методами велося поширення європейської культури, яку страшну ціну доводилося платити за прилучення до неї. У ті часи прогрес дійсно нагадував лиховісного язичеського ідола, що бажає пити нектар тільки з черепів убитих.

Але все-таки еліти в період класичного капіталізму і навіть монополістичного капіталізму на його ранніх стадіях були зацікавлені в підвищенні рівня промислової культури інших народів, у створенні в колоніях інфраструктури, необхідної для капіталістичного виробництва і споживання. У колоніях будувалися промислові підприємства і залізниці, у них створювалися наукові й освітні установи, з'являлася власна інтелігенція. Певна річ, у рамках колоніального режиму суспільний розвиток насильно зупинявся після досягнення визначеного рівня, а соціальне просування передбачало відмовлення від національної ідентичності. Західноєвропейська цивілізація, як видно, споконвічно, з моменту свого виникнення в епоху пізнього Середньовіччя була нездатна на рівноправний діалог з іншими цивілізаційними спільностями. Вона вимагала від них безумовної покори і підкоряння, відмови від власних культурних особливостей. Це добре розумів Богдан Хмельницький, котрий, потребуючи союзника для боротьби з Польщею, що фактично зажадала від українського народу відмови від культурної і релігійної самостійності, зробив вибір на користь Росії, а не Швеції.

А ось сьогодні євроатлантична цивілізація принципово не зацікавлена ні в поширенні наукових і технологічних досягнень, ні навіть в утвердженні в інших країнах капіталістичних відносин. Численні дослідження доводять, що тепер транснаціональні корпорації легко вживаються з напівфеодальними відносинами і навіть натуральним господарством, створюючи механізми, що дають їм змогу мати прибуток з експлуатації архаїчних суспільних структур. Для того щоб не ходити далеко по приклади, звернімося до досвіду сучасної України. Установлення капіталістичних відносин супроводжувалося в нашій країні примітивізацією і архаїзацією економічної структури. У деяких місцях у сільській місцевості взагалі відбулося повернення до натурального господарства. Чи заважає це як-небудь роботі великих підприємств хоча б у тій же харчовій промисловості? Навпаки, вони скуповують в окремих хазяїнів сільськогосподарську продукцію з набагато більшою вигодою для себе, ніж купували б у сучасних агропромислових структур, що існували до розпаду СРСР. Якщо ж їм потрібні великі обсяги, які не можуть дати українські виробники, вони звертаються до дешевого імпорту, що в умовах глобального ринку не становить жодних проблем. Сьогодні капіталістична глобалізація є не двигуном розвитку, а інструментом консервації соціальної, економічної і технологічної відсталості держав, що не посідають провідного місця в євроатлантичній цивілізації. Більш того, прагнення знизити споживання ресурсів за межами євроатлантичного світу змушує світову олігархію домагатися зниження промислового і наукового потенціалу інших народів, нав'язувати їм роль постачальників сировини і продукції з низьким ступенем переробки.

Виняток становлять лише країни Південно-Східної Азії, де сприятливі погодні умови (не треба витрачатися на опалення і будівництво капітальних приміщень) і дешевизна робочої сили створили умови для розміщення виробництва масових споживчих товарів. Жоден інший регіон Землі в цьому відношенні не може суперничати з Південно-Східною Азією. Тому варто залишити марні надії повторити досвід Таїланду або Південної Кореї.

Але чому ж народи, багато хто з яких знайшли в собі сили самостійно скинути ярмо колоніалізму, сьогодні миряться з тією роллю, що готує їм світова еліта в новій глобальній економічній системі? Ми бачимо, що опір капіталістичній глобалізації поступово наростає, але він поки що занадто слабкий для її зупинки або хоча б помітного уповільнення. На мій погляд, це пояснюється такими причинами.

По-перше, глобалізація супроводжується нав'язуванням неоліберальних реформ, що ведуть до зосередження національного багатства в руках нечисленної купки, яка боїться власного народу. На власному українському прикладі ми бачимо, що правлячий клас, що утворився на основі присвоєння загальнонаціональних ресурсів і грабування державної власності, не має поваги у суспільстві, а єдиним засобом легітимізації його панування стає схвалення ззовні. Український правлячий клас цілковито залежить від світової еліти і готовий будь-якими засобами домагатися її прихильності. Навіть ті його угруповання, що неминуче постраждають від подальшої експансії транснаціональних корпорацій і міжнародних фінансових інститутів, бояться виступити проти євроатлантичного курсу.

По-друге, народам нав'язуються ілюзії про те, що, вбудовуючись у політичну й економічну систему, що її створює світова олігархія, можна досягти рівня споживання, порівнянного з західним. Ми бачимо, що зараз це стає чи не найважливішим аргументом прихильників євроатлантичного курсу. По суті справи, нам пропонують обміняти власний державний і національний суверенітет на більш високий рівень життя. Я переконаний, що у разі приєднання України до євроатлантичного простору якість життя українського народу різко знизиться. Однак опір євроатлантичному курсу наростає, незважаючи на те, що багато хто ще вірить у можливість того, що в рамках нинішнього соціально-економічного ладу більшість українців зможе жити «як у Європі». Українське суспільство добре розуміє, що є речі, якими торгувати злочинно. Національна культура, власна історія і зв'язки з братерськими народами не продаються. Тому міражі зростання споживчого рівня, хоч і не зникають, стають дедалі менш привабливими.

По-третє, найбільш активний опір капіталістичній глобалізації, як правило, чинять найбільш консервативні суспільні групи, що найтісніше пов'язані з традиційними цінностями й устроєм життя. Це змушує ті соціальні верстви, котрі зацікавлені в промисловому і технологічному прогресі, якщо не підтримувати капіталістичну глобалізацію, то хоча б бачити в ній гарантію того, що соціальна і культурна модернізація не буде повернута назад.

Тому сьогодні нам, як ніколи, потрібна міцна основа для об'єднання суспільної більшості, інтересам і настроям якої суперечить проведення євроатлантичного курсу. Нам потрібно забезпечити мобілізацію усіх суспільних верств, які постраждають від перетворення України на периферію євроатлантичного світу, — від дрібної і середньої буржуазії до трудівників села і промислових робітників. Нам потрібно переконати в необхідності активно боротися проти вступу країни до НАТО (який закріпить приєднання України до євроатлантичного простору) представників більшості сил політичного спектра — від прихильників соціалістичних поглядів до православних традиціоналістів.

Такою основою для об'єднання можуть стати захист національної культури і боротьба за збереження національної ідентичності. Наше суспільство не має механізмів захисту від впливу отупляючої і розкладаючої сучасної масової культури, що склалися в розвинутих капіталістичних країнах. У разі перетворення України на периферію євроатлантичного простору наша національна культура, створена завдяки багатостолітнім духовним зусиллям нашого народу, що відбиває його історичний досвід, перестане існувати вже через одне-два покоління. Уся наша національна культура зведеться до фольклорних особливостей, до кількох традиційних страв і застільних пісень. Приблизно таку саму долю готував українському народові Адольф Гітлер, який гадав, що українців можна змусити трудитися на благо рейху, якщо поставляти їм яскраве намисто і складати мелодійні пісні.

Українська культура може зберегтися тільки в рамках східнослов'янської цивілізації. Тому проблема російської мови, що скріплює єдність східнослов'янського світу, має не тільки культурний, а й геополітичний аспект. Без перебільшення можна сказати, що сьогодні наша культура і цивілізація перебувають в такій само небезпеці, як і в часи нацистської навали. Світова олігархія проводить ту само політику, спрямовану на завоювання світового панування, що і третій рейх. Тільки маючи в своєму розпорядженні сучасні засоби маніпуляції свідомістю, вона може обходитися без ексцесів жорстокості (хоча ідеологія, яка нею сповідується, також розділяє світ на повноцінні народи, що заслужили право користуватися благами науково-технічного прогресу, і неповноцінні, покликані їх обслуговувати). Хоча, на мій погляд, складно вважати таким уже безневинним заняттям убивство ста п'ятдесяти тисяч іракців, скоєне в останні кілька років.

Тому сьогодні, як і під час Великої Вітчизняної війни на захист СРСР, проти проведення євроатлантичного курсу разом виступають і прихильники соціалізму — в особі КПУ і її союзників, і православна церква.

Як відомо, 1941 року православна церква знайшла в собі сили, незважаючи на несправедливі гоніння, обумовлені трагічними історичними обставинами, діяльно підтримати радянський уряд і стати одним з центрів мобілізації народу на боротьбу з фашизмом.

Нинішнє політичне протистояння було спровоковано проамериканськими силами, стурбованими тим, що Віктор Ющенко, який виявився слабким політиком, не може забезпечити повномасштабну участь України в реалізації геополітичних планів Вашингтона. Вони розраховують компенсувати нездатність українського Президента виконати взяті їм на себе зобов'язання з приєднання України до НАТО, змінивши конфігурацію політичних сил. Олігархічні угруповання мають намір за допомогою дострокових виборів перевести на євроатлантичні позиції Партію регіонів, відкривши можливість для її союзу з «Нашою Україною» і БЮТ.

Партія регіонів, що одержала підтримку виборців за допомогою запозичених у комуністів гасел припинення курсу на вступ до НАТО, надання державного статусу російській мові й інтеграції в рамках ЄЕП, так нічого і не зробила для їхньої реалізації. Більш того, її керівництвом робилися спроби фактично відмовитися від вимоги зробити російську мову державною і підмінити категоричну відмову від приєднання до НАТО збільшенням терміну підготовки до цього кроку.

Що ж стосується участі в інтеграційних процесах, то політика уряду Віктора Януковича, сформованого насамперед за рахунок голосів виборців, що стоять на проросійських позиціях, фактично нічим не відрізнялася від курсу «помаранчевого» уряду Юрія Єханурова.

Важливо, щоб довірою виборців не скористалися знову, перетворивши голоси українських громадян на засіб легітимації зовнішньополітичного курсу, що відкидається ними. Тому нам украй необхідний союз комуністів, православних і національно орієнтованої буржуазії, який зможе зупинити проведення євроатлантичного курсу і необхідної для його реалізації олігархічної диктатури. Наш політичний успіх дасть можливість приступити до реалізації зовнішньополітичного курсу, що відповідає суспільним вимогам.

Курсу на економічний і політичний союз з Росією, Білорусією і Казахстаном, який дасть змогу Україні стати одним із центрів інтеграції, що забезпечує розширення східнослов'янського світу і посилення його впливу.

Допоможе відновленню української промисловості і соціальної сфери.

Зміцнить національний суверенітет і державну єдність України.

Леонід ГРАЧ,
голова Комітету Верховної Ради України з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин.

НОВИНИ
П'ЯТНИЦЯ, 6 ЛИПНЯ 2007 ■ № 116 (4116)

У Києві через попадання кулястої блискавки загорівся дах чотириповерхового житлового будинку *(Укрінформ)*

Україна має продовжувати істотні реформи у галузі безпеки й оборони і сама вирішувати, чи хоче вона рухатися в напрямку членства в НАТО. Про це заявив генеральний секретар альянсу Яап де Хооп Схеффер

■ У НОМЕР

Сочі — столиця зимової Олімпіади

Столицею XXII зимових Олімпійських ігор 2014 року буде російське місто Сочі. Такі підсумки другого туру таємного голосування членів Міжнародного олімпійського комітету, яке відбулося в рамках 119-ї сесії МОК у Гватемалі. На цій стадії Сочі випередив південнокорейський Пьонгчанг. Ще в першому турі голосування з боротьби вибув австрійський Зальцбург.

Звідусіль

Футбол. Президент «Динамо» Ігор Суркіс прокоментував перехід бразильця Майкла до київського клубу.

— Переговори з приводу Майкла завершено, — сказав Ігор Михайлович. — У вівторок бразилець прилетів до Києва, де протягом двох днів йому треба буде пройти поглиблене медичне обстеження. Якщо в наших лікарів його здоров'я сумнівів не матиме, я буду готовий підписати з ним контракт на п'ять років. Цей футболіст здатний зіграти і на лівій бровці, де в нас із часів Віталія Косовського не було виконавців такого рівня, і на правій, а також у центрі, «під нападниками». Наші селекціонери характеризують Майкла як працездатного і досить швидкісного гравця.

Триває швейцарський збір «Шахтаря». Наш клуб провів черговий контрольний поєдинок і здобув четверту перемогу.

«Сьон»(Швейцарія) — «Шахтар» (Україна, Донецьк). 2:4.

Голи: Бето 27 (п), Міядіноскі, 37 — Карлітуш, 18 (автогол), Бредун, 51, Бєлік, 53, Фомін, 55.

«Шахтар»: (перший тайм) Шуст, Срна, Єзерський, Гюбшман, Рац, Левандовський, Дуляй, Прийомов, Вукич, Маріка, Гладкий; (другий тайм) Шутков, Ткаченко, Кучер, Чигринський, Шевчук, Полянський, Бредун, Фомін, Гай, Бєлік, Брандау.

В. Б.

■ ФОТОФАКТ

У Сімферопольському слідчому ізоляторі відбулося вручення атестатів про повну середню освіту 14 неповнолітнім правопорушникам.

Фото Арвідаса ШЕМЕТАСА (Укрінформ).

У жіночій гімназії навчать, як стати зразковою мамою

Житомир. У місті буде створено міську жіночу гімназію — рішення про це прийняв виконком міськради. У закладі дівчат учитимуть бути відповідальними мамами: основні теми занять — статеве виховання, планування сім'ї, збереження репродуктивного здоров'я. Над створенням гімназії міський центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді працює спільно з управліннями охорони здоров'я, освіти та у справах сім'ї, молоді і спорту. Визначено і строк, коли мають початися заняття, — до 1 лютого наступного року.

Олексій КАВУН.

На Південному Березі Криму почастішали пожежі

Крим. Понад гектар лісової підстилки — трави і сухої опалої хвої — знищила пожежа у Гурзуфському лісництві. 50 пожежників, співробітників лісогосподарств і добровольців-ялтинців, більш як десяток машин і спецтехніки боролися з вогнем на чотирьох ділянках у горах. Пожежу погасили за чотири з половиною години. Лісники організували цілодобове спостереження за місцями запалів.

З початку року в Ялтинському гірсько-лісовому заповіднику вогонь знищив майже 17 га реліктових насаджень. Із 26 пожеж над Ялтою та навколишніми курортними селищами причиною лише однієї стала гроза з блискавкою, у решті випадків винні у появі нищівної вогняної стихії люди.

Віктор ХОМЕНКО.

Чорничні жнива закінчилися трагедією

Рівненщина. Загибель одинадцятирічної дівчинки — доньки водія і травми десятьох чоловік різного ступеню тяжкості — такий наслідок дорожньо-транспортної пригоди, що сталася 5 липня о пів на другу годину ночі поблизу села Хміль Рокитнівського району. Вантажний бусик, обладнаний дерев'яними лавками для сидіння, повертався із Житомирщини з п'ятнадцятьма пасажирами, які збирали у тамтешніх лісах чорниці. Бус зіткнувся з тракторним причепом, що стояв на узбіччі дороги. Із десяти травмованих — п'ятеро діти. Троє із них у тяжкому стані перебувають у реанімаційному відділенні Рокитнівської центральної районної лікарні.

Олександра ЮРКОВА.

Ціни на хліб тримає конкуренція

■ ТЕНДЕНЦІЇ

Підвищення цін на хліб для Хмельниччини здається питанням скоріш надуманим, ніж справді загрозливим. Із більш як півсотні пекарень лише одиниці підняли вартість своєї продукції. Взагалі ціну буханця в області стабілізує висока конкуренція. Кожен із виробників розуміє: продавати дорожчий хліб буде значно проблематичніше.

До того ж влада намагається підтримати пекарів, забезпечивши борошном за старими, не підвищеними цінами, зазначив заступник голови ОДА Володимир Кирилюк. Він орієнтує сільгоспвиробників на забезпечення краю не валом, а саме якісним збіжжям.

Скажімо, у 2006-му в області було зібрано значно менше зернових, ніж у попередні роки, проте майже 90 відсотків становило продовольче збіжжя. Тому й удалося зберігати стабільну ціну як на борошно, так і на хліб.

І нинішнього року спостерігаються аналогічні тенденції. За повідомленням Хмельницької облдержадміністрації, у перші дні жнив середня врожайність гектара ранніх зернових становить 28,5 центнера, а у Чемеровецькому районі, приміром, намолочують по 47,8 ц/га, Шепетівському — 42 ц/га, Волочиському — 36,5 ц/га. Пшеничний гектар в середньому дає по 23,4 центнера, найбільше — у Дунаєвецькому районі — по 29 ц/га.

Попередні прогнози свідчать: якість зерна буде такою, що його цілком вистачить для власних хлібопекарських потреб.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

На збиранні можна заробити від 600 доларів

■ РОБОТА НА СЕЗОН

Саша — студентка-третьокурсниця Національного економічного університету ім. Гетьмана — цього літа вирішила не відпочивати. Гроші потрібні, а брати в батьків уже незручно. Дівчина влаштувалася в кафе мити посуд. Працює через день. За тиждень отримує 350 грн.

Тимчасову роботу на канікули часто шукають студенти, вчителі, викладачі. Це можливість заробити і для тих, кого відправили у тривалі відпустки за власний рахунок. Такий вид заробітку — непогана добавка до бюджету домогосподарок і пенсіонерів.

— Літній асортимент вакансій на ринку праці досить різноманітний. Потрібні працівники на два-три місяці для сільгоспробіт, у громадське харчування, у торгівлю, — розповідає директор Державної служби зайнятості Володимир Галицький. — Так, на збиранні врожаю можна заробити від 600 доларів за сезон. Що більше збереш, то більше отримаєш. Можлива і натуральна премія — овочами, фруктами. Влітку можна поєднувати роботу і відпочинок. Наприклад, улаштуватися офіціантом у курортному містечку або кухарем у дитячий табір. Дехто так вирішує проблему відпустки. І навіть бере з собою дітей. Часто працівникам надають житло і харчування. Про ці умови домовляються заздалегідь з роботодавцем.

Кожен українець може приїхати в будь-яке курортне містечко і там звернутися в центр зайнятості, де йому підшукають роботу. Для цього місцева прописка не потрібна.

Знайти таку тимчасову роботу неважко: самостійно, по оголошеннях, або через центри зайнятості. Останній варіант надійніший. Проблема лише в оплаті праці. За словами Володимира Галицького, найчастіше сезонні працівники оплачуються від 500 до 1000 гривень на місяць. Але зате їх офіційно оформляють на роботу з відповідним записом у трудовій книжці і соціальними гарантіями.

Одержати більше (50—70 грн. на день) є шанс на продажу сезонних товарів і напоїв — квасу, морозива, води і т. п. Щоправда, такі вакансії зазвичай не подають у службу зайнятості. Людей набирають за оголошеннями. При цьому вимагають паспорт, іноді ідентифікаційний код. На прописку не зважають. У такому разі ви укладаєте з роботодавцем «джентльменську угоду». Але якщо не заплатить, то законних підстав притягнути ошуканця до відповідальності у вас не буде. Вибирайте.

Ольга ВІТЕР.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

■ ФОТОФАКТ

У дворі водяної кузні, на честь якої названо свято, народні колективи району виконували іршавські наспіви, боржавські коломийки. Святкова їжа — бограч на традиційному фольклорному фестивалі «Гамора-2007» у селі Лисичеве, що в Іршавському районі Закарпатської області.

Фото Сергія ГУДАКА (Укрінформ).

«Паперові»... інваліди

Виробництво фальшивих актів огляду та довідок, що давали право на одержання пенсії по інвалідності, налагодили працівники Кременчуцької медико-соціальної експертної комісії №2. Загалом таких «документів» (за певну винагороду) видали близько чотирьохсот. Унаслідок цього Управлінню Пенсійного фонду України в Полтавській області завдано матеріальних збитків на суму 2,5 млн. грн., з яких понад 1 мільйона відшкодовано під час слідства.

Як повідомив «Голосу України» начальник слідчого відділу прокуратури Полтавської області Юрій Костенко, нині завершено розслідування справи, порушеної за фактами розкрадання чужого майна шляхом шахрайства в особливо великих розмірах, виготовлення та використання підроблених документів та службової недбалості службовими особами МСЕК №2 Кременчука.

Нагадаємо, кілька років тому в наближених до Кременчука районах кількість пенсіонерів-інвалідів раптом різко пішла вгору. Картина прояснилася лише тоді, коли за справу взялися слідчі органи.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

За повідомленням Хмельницької облдержадміністрації, у перші дні жнив середня врожайність гектара ранніх зернових становить 28,5 центнера

Швидко оформити закордонний паспорт сьогодні майже нереально

«Із незалежних від підприємства причин, надання послуг з прискореного оформлення паспортів громадянина України для виїзду за кордон тимчасово обмежено по всій Україні». Така «приємна» інформація ще вчора прикрашала офіційний сайт держпідприємства МВС України «Ресурси-Документ» (спеціалізованої структури, яка надає повний комплекс послуг паспортно-візового характеру). Нагадаємо, що 26 червня Кабмін затвердив зразок нового закордонного паспорта.

«Почула, що за два дні закордонний паспорт у ДП «Ресурси-Документ» роблять за 810 гривень. Зателефонувала туди, адже за п'ять днів —відрядження до Чехії. Але там сказали, що зможуть оформити документ щонайменше за 15 діб через проблеми з новими зразками паспортів, — розказує киянка Ольга. — У ВВІРі домовитись теж не вийшло. Тож у відрядження поїде колега, який зробив паспорт уже давно». Адже документи старого зразка чинні до кінця строку їхньої дії.

Ситуацію підтвердили й у турфірмах. Ще місяць тому в багатьох агенціях заповітну «корочку» можна було без черг і нервів за день-два отримати, заплативши від 1000 до 1400 гривень. Сьогодні жодна з 10 подібних установ за роботу взятися не погодилася, не допомогла й обіцянка підвищеної матеріальної винагороди. «Не хочемо братися за роботу. Великий ризик. Лише цього тижня паспортний «затор» зрушив з мертвої точки, тож єдиний вихід —перечекати», — сказала менеджер турагентства. Але якщо чекати часу немає?

У самому підприємстві «Ресурси-Документ» коментувати ситуацію «Голосу України» відмовились, відправивши до... МВС. Нічого не прояснили й у центрі зв'язків із громадськістю міністерства.

Працівники туристичної сфери кажуть, що ситуація може змінитися з дня на день, а поки що тим, хто не має закордонного паспорта, пропонують... путівки до Криму.

Анна БОЙКО.

Тим часом 5 канал повідомив, що, за інформацією правоохоронців, станом на ранок середи було виготовлено 11 тисяч документів, які найближчим часом передадуть до ВВІРів. А от у прес-релізі консорціуму «ЄДАПС» (виробника і розробника нових українських закордонних паспортів) ідеться про те, що дії деяких чиновників МВС «можна розцінювати як такі, що направлені на зрив видачі українцям закордонних паспортів». Хто правий, з'ясується найближчим часом, адже вже завтра у столичних ВВІРах — день видачі документів...

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Посол Російської Федерації в Україні Віктор Черномирдін вручив Євгенові Березняку («майорові Вихору») орден «За заслуги перед Вітчизною» IV ступеня і привітав ветерана з високою нагородою.

Ми другі в Європі за кількістю хворих на туберкульоз

Уже втретє наша держава подає заявку на отримання гранту Глобального Фонду з боротьби зі СНІДом, туберкульозом і малярією. Цього разу автори документа розраховують на перемогу в розмірі майже 95 мільйонів доларів США. За словами Віталія Руденка, голови правління фундації «Громадський рух «Українці проти туберкульозу», в роботі над третьою заявою взяли участь уряд, громадськість, представники міжнародних організацій. Створений ними документ складається із семи цілей. Окрім поліпшення якості лікування та посилення контролю за поширенням недуги, увагу планується зосередити на так званих групах ризику. Зокрема, людях, хворих на ВІЛ/СНІД та ув'язнених. Катерина Гамазіна, керівник офісу РАТН, розповіла, що за статистикою, близько 40 відсотків хворих на СНІД помирають саме від туберкульозу. А показники поширення хвороби у в'язницях перевищують середні по країні в 67 разів. Багато повертається із місць позбавлення волі з відкритою формою туберкульозу. Враховуючи те, що поширюється захворювання повітряно-краплинним шляхом, у небезпеці кожен з нас.

— Туберкульоз, — каже Сергій Бережнов, перший заступник міністра охорони здоров'я України, — це проблема світова. Щорічно понад 9 мільйонів осіб хворіють і понад 3 мільйони помирають.

В Україні з 1995 року швидкість поширення захворювання набула ознак епідемії. За кількістю хворих в Європі нас випереджає лише Росія. Поясненням, на думку експертів, є недостатній рівень медичного обслуговування та соціального захисту громадян. За офіційними даними, показник захворюваності у нашій державі на 2006 рік досяг позначки у 83,2 на 100 тисяч населення.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

У Вінниці встановлено перший пенсійний банкомат. Але не для виплати пенсій

Призначення банкомата — надавати інформацію про зарплату і відрахування з неї коштів до Пенсійного фонду, а також зароблений страховий стаж, пояснила начальник управління персоніфікованого обліку та інформаційних систем Пенсійного фонду України у Вінницькій області Ольга Криклива.

Доступ до банкомата здійснюється за допомогою картки загальнообов'язкового державного соціального страхування. Їх видаватимуть у бухгалтеріях трудових колективів. Пані Криклива наголосила на особливостях нарахування страхового стажу. До 2004 року він відповідав кількості відпрацьованих років. Відтоді введено новий порядок обліку. Один рік страхового стажу (за ним визначатимуть пенсію) зарахують лише тоді, коли буде сплачено у Пенсійний фонд мінімальний розмір страхового внеску. А це можливо за умови, коли працівнику платитимуть зарплату не нижчу за встановлений мінімум. Інакше можна рік відпрацювати, а у стаж зарахують тільки півроку. Виходить, із зарплати у конвертах на старість не відкладеш і стажу не заробиш. Водночас, якщо працівник, крім основної роботи, зайнятий на роботах по трудових договорах, все це йому доплюсують до пенсійних грошей. За умови, звичайно, що роботодавці відраховуватимуть кошти до Пенсійного фонду. Словом, що вища легальна платня, то більша пенсія.

З часом за допомогою банкомата можна буде дізнатися про всі перерахунки, пов'язані із зміною величини пенсії. З'явиться також програма визначення розміру пенсії із суми, яку вже відкладено працюючому на старість. Такі пенсійні банкомати будуть у всіх трьох районах обласного центру.

А перший пенсійний банкомат встановили у приміщенні обласного відділення Пенсійного фонду (Хмельницьке шосе, 7, 11-й поверх). Скористатися ним можна з 8-ї ранку до 9-ї вечора.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На знімку: Ольга Криклива і її заступник Юрій Касьян першими перевірили свої пенсійні заощадження.

Фото автора.

З початку року викрито близько двох тисяч фактів хабарництва

(Початок на 1-й стор.).

До суду направлено справи за понад 1,3 тисячі злочинами про хабарництво. До кримінальної відповідальності притягнуто майже 700 осіб, серед яких більш як 200 представників органів влади та управління і понад 250 — контролюючих структур.

Під пильною увагою міліції залишаються навчальні заклади, де саме розпочався сезон збирання грошового врожаю. З початку року виявлено 142 факти хабарництва у сфері освіти. Матеріали ще 252 таких справ було направлено до суду.

Традиційно пік викриття таких злочинів припадає на час складання сесії та вступних іспитів. Як кажуть у міліції, за свою прихильність викладачі просять від 500 до 20 тисяч гривень. Приміром, завідувач кафедри Волинського державного університету імені Лесі Українки Ігор Андрощук щонайменше 43 рази вимагав та отримував хабарі від студентів у сумі від 100 до 700 гривень. Зароблені у такий спосіб понад 100 тисяч він тримав на депозитних рахунках шести банків. Підприємливого викладача затримали на гарячому — під час отримання чергового «оброку». На початку липня Андрощука засудили до п'яти років позбавлення волі з трирічною відстрочкою виконання та позбавили права займатися викладацькою роботою та обіймати адміністративні й організаційно-розпорядчі посади у вузах на такий самий термін.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Моя твоя — нем тудов

■ ПАРАДОКС

Коли моєму товаришеві Гураму Петріашвілі, грузину, як ви розумієте, дорікаючи за «нав'язливе» бажання спілкуватися українською в київських крамницях, наводять «залізний» аргумент, «какая разница, как говорять», батоно Гурам не розгублюється: «Якщо для вас немає різниці, кажіть українською». Судді, на відміну від «ударників прилавку», не можуть собі дозволити альтернативу: судочинство, згідно із законодавством, провадиться у нас державною мовою. В контексті цього уточнення праведне здивування Петріашвілі особливостями логіки наших продавців гасне перед спантеличенням прохідника шахти імені Баракова Михайла Мікеріна: йому тепер узагалі невідомо, яка «різниця» в Україні між державною й українською.

Річ у тому, що пан Мікерін подав позовну заяву до Краснодонського міськрайсуду Луганської області з вимогою стягнути з Пенсійного фонду Краснодона ненараховану йому пенсію. Сума не така вже й маленька — понад сім тисяч гривень, а прохідники, як відомо, не належать до олігархічного клану. Та суд, очевидно, не зрозумів претензій позивача, бо в ухвалі зазначив, що заяву подано без додержання вимог Цивільно-процесуального кодексу України, відповідно до яких судові документи необхідно викладати державною мовою. Можна собі уявити ситуацію, в котрій опинився Михайло Мікерін: мало того, що питання з одержанням пенсії відсунулося, тепер ще треба відгадати, як усунути вказані судом недоліки. Якою мовою звертатися до «їхньої честі» — угорською, китайською, хінді чи фарсі, якщо вжита ним раніше в заяві українська протрактована «філологами» міськрайсуду як недержавна?

Досі ми чули, що окремі суди самовільно присвоюють звання другої державної російській. Але щоб позбавити в Україні цієї честі українську, тут, мабуть, також потрібне «прохідництво»...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

■ СВІТ КОРОТКО

ПАКИСТАН

Ісламістів переконують здатися... вибухами

Пакистанські сили безпеки посилюють тиск на обложених у «Червоній мечеті» в Ісламабаді радикальних студентів-ісламістів. Учора на світанку влада влаштувала вісім попереджувальних вибухів навколо комплексу для психологічного тиску на сотні активістів ісламського руху, які там сховалися. Слідом за цим через гучномовці повторили заклики скласти зброю. Інакше на непримиренно налаштованих екстремістів, які другу добу перебувають у щільному кільці оточення, ляже вся відповідальність за можливі людські втрати і руйнування під час штурму мечеті.

Нагадаємо, що в середу майже 1200 чоловік з обложених студентів здалися без опору. Усім, хто наслідує їхній приклад, обіцяно безпеку і виплату майже 85 доларів.

МЕКСИКА

Сель живцем поховав до 60 чоловік

У Мексиці сель (грязьова лавина) накрив автобус. Сотні тонн каміння та грязюки живцем поховали від 45 до 60 чоловік. Глава держави Феліпе Кальдерон дав розпорядження міністерствам внутрішніх справ та національної оборони терміново підключитися до операції з пошуку людей. На місці події працює важка техніка, а також близько півтисячі осіб: військові, поліція, служби порятунку, лікарі, добровольці. Однак їм поки що не вдалося дістатися до автобуса. Рятувальники називають ситуацію вкрай тяжкою і не виключають загибелі багатьох пасажирів.

Причиною селевого потоку стали зливи.

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ

Лікарів-терористів підвели шприци

Установлено причину неспрацювання детонаторів у замінованих автомобілях, виявлених у Лондоні 29 червня. З'ясувалося, вибухи займистої речовини мали статися за сигналом мобільних телефонів, приєднаних до детонаторів за допомогою шприців. Але шприци, використані в саморобних підривачах, відмовили.

Нагадаємо, що всі восьмеро затриманих владою розробників цих терактів мають пряме відношення до медицини.

РОСІЯ

90 % автоматів Калашникова — нелегальні

Щорічні збитки російської економіки від контрафактного виробництва автомата Калашникова, визнаного найкращою в світі стрілецькою зброєю, становлять 2 мільярди доларів. Про це повідомив начальник департаменту безпеки ФДУП «Рособоронекспорт» Валерій Варламов. «Частка нелегально вироблених автоматів Калашникова досягає 90 % від загального обсягу проданої у світі зброї даної системи», — сказав він.

За його словами, 11 держав, що налагодили незаконний випуск зброї системи «Калашников», одержують мільйонні прибутки.

Фото автора.

Сирітство зробило дорослішим

■ ЧУЖОГО ГОРЯ НЕ БУВАЄ

Шестирічний Олег Герасимчук із райцентру Володимирець спить неспокійно. Воно й зрозуміло: навіть доросла психіка навряд чи витримала б побачене й пережите ним недільної червневої днини, не те що дитяча...

Тоді його сім'я вирішила відпочити біля річки. Взяли із собою поїсти — на природі у дітей апетит кращий. На міському пляжі було багатолюдно, а тому Герасимчуки розмістилися неподалік. Не встигли озирнутись, як маленька донечка вже безсило борсалась у воді. Мама кинулась їй на поміч, але теж потрапила у водяний вир. Він затягнув і тата, який кинувся рятувати доньку й дружину. Усе це бачив маленький Олег. Побіг кликати на поміч пляжників, але вже було пізно. Так за одну мить став сиротою.

— Схоже, сирітство зробило хлопчика дорослішим, — розповідає голова Володимирецької райдержадміністрації Володимир Ткачук. — Коли ми їхали з ним до Києва (а це для такої дитини дорога неблизька), він поводився, наче справжній мужчина. Так само був серйозний, коли нас приймали у високих кабінетах.

— А чому їздили у Київ? — цікавлюсь.

— Звичайно ж, в Олегових справах. Віктор Матчук (голова Рівненської облдержадміністрації. — **Авт**.) пройнявся долею сироти, зумів домовитися з керівництвом НАЕК «Енергоатом», щоб воно як спонсорську допомогу придбало житло для Олега Герасимчука, опікуном якого є його дідусь Віктор Олександрович Дрик. Тож у дитини, якій доля послала такі тяжкі випробування, буде свій дах над головою в місті Кузнецовськ.

— Дуже вдячний усім, хто сприйняв біду дитини, як свою власну, і допоміг Олегу, — продовжує Володимир Ткачук. — В одному з банків на ім'я хлопчика за кошти благодійних фондів, спонсорів, меценатів відкрито депозитний рахунок на півмільйона гривень. До повноліття Олега його дідусь-опікун отримуватиме по ньому відсотки на утримання онука. Це досить пристойна сума, тож можна сподіватися, що хлопчик не матиме матеріальних проблем.

Єдине, чого потрібно позбутися хлопчику, — тривожних снів, в яких він знову бачить річку, сестричку, маму, тата... Можливо, час і людська доброта загоять рану, спричинену втратою найрідніших людей. Принаймні перший крок до цього уже зроблено через добрі діла чуйних людей.

Олександра ЮРКОВА.

На знімку: Олег Герасимчук з головою Володимирецької РДА Володимиром Ткачуком у Рівному.

В Україні триває тенденція до зміцнення інституту сім'ї. Зокрема, в першому півріччі нинішнього року українці одружувалися в півтора разу частіше, ніж розлучалися. Про це повідомила прес-служба Міністерства юстиції

Альбіна, яка дві доби провела серед хвиль на матраці, вгамовувала спрагу солоною водою

■ ПОДРОБИЦІ ДЛЯ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

18-річна Альбіна Жарікова працює перукарем у селищі Володарському. У відпустку дівчина вирушила відпочити разом з рідними на море. Тієї фатальної неділі Альбіна разом з подружкою Вікторією Карпенко попливли на надувному матраці. Піднімалися хвилі, дув вітер, і матрац почало відносити далеко. Віта стрибнула у воду і попливла до берега, щоб погукати на порятунок. Аля залишилася сама.

Її знайшли у вівторок уранці за п'ять кілометрів від Єйська (Росія). Це понад 80 кілометрів від Мелекиного, де відпочивала родина. Потерпілу на прикордонному катері доставили до Новоазовська і передали українським колегам. Дівчина отримала опіки 90 відсотків тіла і тепер перебуває на лікуванні в опіковому центрі міської лікарні №1 Маріуполя. У перші дні медики заборонили зустрічі з пацієнткою, яка перебувала в шоковому стані. Тому про подробиці подорожі Альбіни та про пошуки «Голосові України» розповіла її старша сестра Олена.

— Якоїсь миті матрац перестав «слухатися»: дівчата гребли щосили, але лише віддалялися від берега. Тоді Віта вирішила: ось зараз я швиденько попливу до берега, покличу на допомогу човен або катер. Проте пливти довелося майже годину: хвиля відносила назад. Віта згадує, що була знесилена, коли побачила біля берега «банан». І подумала: зараз погукаю, а якщо не почують, то просто втону. Вона не втонула. Одразу знайшла хлопця, який катався на водному мотоциклі, і попросила проїхатися в море. Вони попливли, але сестри не знайшли. Потім Віта прибігла до мене і сказала, що Аля пропала.

Олена з Вікторією умовили власника одного з катерів вийти в море. Був шторм, хвилі заважали роздивитися поверхню води. Зайшовши в море на сім—вісім кілометрів, катер повернув назад.

— Після цього батько поїхав у мелекинську міліцію, — продовжує Олена. — Двері були зачинені: люди сказали, що там рідко хто з'являється. Я побігла до директора пансіонату і попросила його вийти на МНС.

Повідомлення про пригоду, яка сталася в районі бази відпочинку «Електрон» селища Мелекине, надійшло в неділю о 16.45 на пульт зв'язку служби порятунку Першотравневого району від чергового районного відділу міліції. Інформацію про пропалу дівчину отримали рятувальники, Маріупольський морський торговий порт і прикордонники — українські та російські.

А у вівторок пролунав телефонний дзвінок. Це була Аля. Вона подзвонила Віті, бо боялася турбувати маму: після пережитого в неї могло не витримати серце. Сказала, що жива, що її підібрали російські прикордонники і вестимуть до Новоазовська. Після цього зв'язок перервався. Віта з другом Алі — Олегом сіли в машину й поїхали її зустрічати. Після цього її повезли спочатку до однієї лікарні, потім до другої.

За словами Олени, сестра витримала суворе випробування. Першої ночі йшла злива, спалахували блискавки, гримів грім. Пропливаючи морем неподалік Маріуполя, Альбіна бачила світло: кораблі стояли на рейді. В цьому місці їх завжди багато. Але крики дівчини на матраці ніхто не почув — очевидно, через шум хвиль. Наступного дня нещадно палило сонце. Аля, яка була в самому купальнику, без шляпи, окулярів, потерпала від спеки, але боялася зануритися в воду: не була впевнена, що вистачить сил видряпатися на матрац знову. Хотілося пити, і дівчина пила морську воду. Вже поблизу російського берега потерпіла бачила в небі вертольоти, схожі на військові. Коли дівчину зняли з матраца прикордонники, вона була близька до непритомності. У лікарні їй негайно поставили крапельниці — від зневоднення організму.

— Я відчувала, що Аля не могла не знайтися, — каже Олена. — Бідна дитина, скільки вона натерпілася. Вона наймолодша в сім'ї, її завжди балували. Але сестричка — молодець, не панікерка, змогла виявити свій сильний характер. Напишіть обов'язково: вона в нас найкраща, найулюбленіша! Ми вірили, що знайдемо її.

Фахівці обласного управління МНС дали поради, як вести себе в такій, м'яко кажучи, нестандартній ситуації. Щоб вас помітили, не треба кричати і розмахувати руками: достатньо махати однією рукою, пливучи на спині. Не варто скидати одяг: він допоможе підтримувати температуру тіла. А ось непотрібних неплавучих предметів у кишенях позбудьтеся. Фахівці не радять робити рухи у воді, щоб зігрітися, а напружуйте по черзі м'язи частин тіла. Втрата тепла у воді відбувається в кілька разів швидше, ніж у повітрі, тому рухи навіть у теплому морі мають зводитися лише до того, щоб триматися на плаву. Якщо ви у рятувальному жилеті, для збереження тепла намагайтеся згрупуватися, охопивши руками з боків грудну клітку і піднявши стегна вище. За деякими даними, цей спосіб може збільшити термін виживання в холодній воді майже на 50 відсотків.

Ліна КУЩ.

Фото Аліни КОМАРОВОЇ («Приазовский рабочий»).

*** НАШ ДРУГ — ЛИСТОНОША * НАШ ДРУГ — ЛИСТОНОША * НАШ ДРУГ — ЛИСТОНОША * НАШ ДРУГ — ЛИСТОНОША ***

Важка дорога через ліс

Листоноша із віддаленого села Баранівки, що в Семенівському районі, Тетяна Зикова поділилася у листі до редакції наболілим: працює вона на півставки (заробіток становить десь 230 гривень), а чотири дні долає за поштою для сільчан дев'ять кілометрів важкої дороги. Спочатку в один бік. Потім назад. Йти доводиться лісом.

Лист по-справжньому розчулив. Оскільки в корпункті залежався один з велосипедів, наданий спонсорами, вирішив зробити листоноші сюрприз — привезти його їй для повсякденної роботи. Адже жінка забезпечує свіжою пресою переважно старих людей, у тому числі передплатників «Голосу України».

...Уже вирушаючи в дорогу до віддаленого району, зрозумів, що поїздка буде нелегкою: до Баранівки немає дороги з твердим покриттям. Сяк-так добрався по вибоїнах (18 кілометрів!) від Семенівки до Орлівки, де розташована сільрада. У ній дещо двозначно сказали:

— Може, й проїдете... Хоча буде важко, бо не було дощу.

Це мене трішки здивувало, але потім вже зрозумів: дощ ущільнює пісок. Без нього він — важкопереборна перешкода. Вже посеред лісу дорогу мені перегородила іномарка, яка «пузом» лягла в піску: ні туди і ні сюди. Ми переконались, що моя «Дана» нічим не допоможе подорожнім. Дуже малі в неї потужності. Слава Богу, я об'їхав між соснами «важке» місце і, розігнавшись, якось проскочив ще кілька подібних ділянок.

— А мені, уявіть, як цією дев'ятикілометровою дорогою щодня ходити, — каже Тетяна Сергіївна. — У мене є коник. Я зимою з ним їжджу забирати пошту, товар. А зараз віз хіба по такому піску пройде? Тут лісом тільки потужні лісовози проїжджають.

Т. Зикова дуже зраділа пода-

Телефони корпунктів: Рівне - (0362) 62-10-90; Донецьк - (062) 338-50-09; Чернігів - (0462) 95-74-18

■ НЕВІДОМЕ ПРО ВІДОМЕ

Восьме чудо світу має ім'я «Потьомкінські сходи»

Три роки тому європейські експерти вирішили визначити найкрасивіші сходи континенту. Комісія, а до її складу увійшли мистецтвознавці, архітектори, історики, найкрасивішими сходами Європи назвала сходи в Римі, що з'єднують собор Святої Трійці Монті з вулицею Кондотті. У престижній десятці — сходи, що ведуть на паризький Монмартр, Сходи кавалерів у Празі, сходи в палаці Сан-Сусі в Потсдамі. А шостий рядок у престижному європейському рейтингу посіли Потьомкінські сходи в Одесі.

Сьогодні мало хто знає, що «восьме диво світу», як називають сходи одеситі, з'явилося не як необхідна для міста архітектурна споруда, а як подарунок генерал-губернатора Новоросійського краю ясновельможного князя Михайла Воронцова своїй чарівній дружині Єлизаветі Ксаверіївні, красуні неймовірній.

У різні часи сходи називалися порізному — Гігантські, Бульварні, Потьомкінські. До речі, останнє своє ім'я вони одержали не від того, що їх східцями крокував фаворит імператриці Григорій Потьомкін. І не тому, що екіпаж повсталого крейсера «Броненосець Потьомкін» у 1905 році обороняв сходи. «Хрещеником» сходів став кінорежисер Сергій Ейзенштейн, котрий зняв на їхніх східцях кадри, що увійшли до золотого фонду світового кіно.

А сходи своєю появою зобов'язані винятково широкому жесту Михайла Воронцова, котрий вирішив догодити не тільки місцевій одеській знаті, а й (як ми вже говорили) своїй дружині. Річ у тому, що в середині 30-х років XIX століття Приморський бульвар було забудовано шикарними особняками родовитої знаті — графа Потоцького, графа Наришкіна, князя Лопухіна, княгині Столипіної. Вікна їхніх палаців дивилися на море, до якого, здавалося, рукою подати, а потрапити на берег можна було тільки, спустившись крутими стрімкими схилами.

Не графське це діло — скакати, немов гірським козлам, береговими кручами. І тому вирішено було будувати сходи, що спускаються до хвиль Чорного моря. Підрядником будівництва виступив чиновник 14-го класу Григорій Завацький. Від нього зажадали, щоб будівництво дуже складної архітектурної та інженерної споруди було завершено за сім місяців. Цей термін навіть за мірками сьогоднішнього життя, за використання сучасних будівельних механізмів, видається абсолютно нереальним.

Будівництво розпочалося 1 січня 1837 року, а перших гостей сходи мали прийняти вже в серпні. Звісно, що ні до цього, ні до іншого терміну будівельний об'єкт готовий не був. По-перше, складна гідрогеологічна картина на будівництві перешкоджала виконанню планів. По-друге, морський обрив постійно «дихав», грунти рухалися. Ну й по-третє, інженерні розрахунки геть-чисто були відсутні, а сходи будували, чесно кажучи, на око.

Бюджет будівництва передбачав 200 тисяч рублів — цифра на ті часи просто фантастична. Бюджет Одеси в 1837 році становив 1 мільйон 300 тисяч.

Та й не потрібні були такі гігантські сходи для міста, населення якого тоді трохи перевищувало 60 тисяч осіб. Але треба було знати залізний характер графа Воронцова — він узяв новобудову під особистий контроль і наказав «грошей на будівництво не шкодувати». І не шкодували — гроші з міського бюджету, добровільно-примусові пожертвування спонсорів надходили за першою вимогою будівельників. Можна тільки здогадуватися, скільки казенних грошиків було вкрадено, скільки будівельних оборудок було прокручено, які «відкоти» було виплачено посередникам.

І тільки через 10 (!) років будівництво сходів було завершено. Вони складаються з 10 площадок та 10 маршів, що налічують 192 східців. Спочатку їх було 200, але вісім східців «злизав» час, і нині вони «спочивають» під Приморською вулицею. По обидва боки сходи обрамлені двометрової товщини парапетами. Завдяки розмірам східців і майданчиків утворився уклон, що вигідно відтіняє монументальність споруди. Різниця в ширині нижнього і верхнього маршів (21,7 і 13, 4 метра) створює перспективний ефект, який ще більше посилює враження грандіозності.

Відшуміло майже два століття, і про всі будівельні перипетії, пов'язані з визначною пам'яткою Одеси, сьогодні і не згадує ніхто. Цими сходами прогулювалися Дмитро Менделєєв, Марк Твен, Іван Нечуй-Левицький, Петро Чайковський і Антон Чехов, Олександр Островський і Яків Полонський, румунський диктатор Антонеску і король Румунії Михай, маршал Георгій Жуков і Юрій Гагарін, Алла Пугачова і Максим Галкін. А федеральний канцлер Німеччини Гельмут Коль, уперше потрапивши до Південної Пальміри, попросив одеського міського голову Едуарда Гурвіца організувати екскурсію Потьомкінськими сходами. Таку екскурсію було проведено, і канцлер сказав, що дитячою мрією його було бажання постояти на верхніх сходинках, щоб побачити морську панораму.

Сьогодні про візитну картку Одеси, а точніше про її технічний стан, фахівці говорять дуже й дуже обережно та з побоюванням. Річ у тому, що за 170 років Потьомкінські сходи жодного разу капітально не ремонтувалися. І сьогодні стан арок, склепінь між арками, опор биків, м'яко кажучи, дуже непокоїть. Ще два роки тому на Потьомкінських сходах збиралися глядачі, які спостерігали за концертами на майданчику біля підніжжя сходів. Тепер такі концерти просто неба заборонені. Фахівці побоюються, що під час чергового видовища, а на сходах збиралося до 20 тисяч осіб, вони просто можуть обвалитися.

В історичному формулярі однієї з найстаріших будівельних конструкцій були й кумедні сторінки — чимало знаходилося диваків, котрі хотіли вписати своє ім'я в «підкорення» Потьомкінських сходів. З них з'їжджали на мотоциклі, велосипеді, «горбатому» «Запорожці» і навіть на лижах, стрибали на одній нозі, піднімалися і спускалися на руках. Усе це було, але Потьомкінські сходи так і не розкрили своїх секретів. А їх, за розповідями місцевих старожилів, безліч.

Кажуть, приміром, що під однією зі сходинок є скарб коштовностей, захований легендарним Мишком-Япончиком. Є й інша легенда, яка розповідає, що під сходами починався підземний хід, котрий закінчувався в палаці генерал-губернатора Новоросійського краю. А ще подейкують, що контрабандисти ховали свого часу під сходами в потаємних складах незліченні скарби.

А втім, чи мало легенд було і буде складено про Потьомкінські сходи — головну визначну пам'ятку Одеси.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Фото Олега ВЛАДИМИРСЬКОГО.

■ ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

Легку виводять з реанімації

Розмови про те, як добре працювала легка промисловість у радянські роки, зізнатися, уже оскому набили. Заперечувати не будемо. Обсяги товарної продукції у вигляді черевиків з босоніжками, спідниць і трикотажних кофтинок справді були величезні, і фабрики «з честю справлялися з доведеним виробничим планом», намагаючись одягти-взути «душу населення». Інша справа, що це не хотілося носити через погану якість і інкубаторський вигляд фасону.

Сьогодні у легкої промисловості інші проблеми, вирішення яких потребує наступальної активності, свіжої ініціативи, нової технологічної політики, грошей і самостійності. З останнього і почнемо.

У легкій промисловості Луганської області нині зайнято більш як 80 підприємств, більша частина яких працює на давальницькій сировині. Розміщення іноземного замовлення на «здихаючому» виробництві, як відомо, свого часу виручило галузь. За допомогою таких замовлень удалося не тільки зберегти трудові колективи, а й у технічному плані мати кращий вигляд, а головне — вийти на рівень європейської якості.

Сьогодні керівники задумуються над тим, як наситити внутрішній ринок товаром, який відповідає світовим вимогам, витиснувши тим секонд-хенд. Вихід очевидний: відмовитися від давальницької сировини. Але в цьому випадку потрібний інвестор, який спочатку допоможе економічно зміцніти і вийти на фінішну пряму піднесення. Саме ці проблеми протягом двох останніх років і доводилося вирішувати луганським виробникам. Не завжди виходило, але за цей період семи фабрикам удалося провести технічне переозброєння. Тепер вони зіштовхнулися з іншою проблемою — дефіцитом кваліфікованих кадрів. Сьогодні області не вистачає майже 1300 швачок.

Неприваблива сьогодні і сама галузь, як джерело бізнесу. Свердловську швейну фабрику, приміром, уже кілька разів виставляли на конкурс, але так і не знайшлося господаря. Нині її знову готують до продажу, і якщо не знайдеться покупець, її акції виставлять на біржі. Довго продавали «Зимогорянку», поки, нарешті, її не викупило об'єднання «Донвугілляпостачання». А взагалі останнім часом у Луганській області вдалося продати всього три фабрики, готуються до продажу ще чотири. Утім, щодо переходу виробництва легкої промисловості у приватні руки керівники області дотримуються такої політики: спочатку шукають інвестора, що допоможе підприємству економічно зміцніти, а якщо такий не знаходиться, тоді вже дають згоду на цілковиту приватизацію.

А з приводу дефіциту кваліфікованих кадрів мимоволі напрошується не зовсім оптимістичний прогноз. Ґрунтується він на реаліях сьогодення. За свою монотонну, скрупульозну працю швачка одержує у найкращому разі 700 гривень. Значного підвищення зарплати, судячи з усього, не передбачається. Стурбована проблемою, луганська швейна фабрика «Стиль», яку викупила ростовська фірма «Глорія джинс», наприклад, планує згодом підвищити оплату праці своїх робітниць до 1000 грн. Інші підприємства такої можливості поки що не мають.

Для розв'язання кадрових проблем «Глорія джинс» закупила кілька автобусів, щоб возити робітниць з прилеглих населених пунктів. Більше того, за кожну хорошу швачку, приведену на фабрику, робітницям виплачують солідну премію. Одне слово, власники цього виробництва намагаються не пропустити момент і зібрати у себе найбільш кваліфіковані кадри, поки їхні колеги переживають процес становлення. До речі, свого часу ростовського покупця луганської швейної фабрики, крім іншого, зацікавила і хороша ресурсна база регіону. Але щоб її мати, потрібно також вкласти чималі кошти.

Керівники області вважають, що легка промисловість регіону поступово починає оживати. Щоправда, економічні показники не на її користь. Ця галузь — єдина в області, що все ще працює з мінусом. Проте такий оптимізм дає підставу думати, що справа налагодиться. Тим більше що на Луганщині цього прагнуть.

Алла АНТІПОВА.

★ НАШ ДРУГ — ЛИСТОНОША ★

рункові редакції. Адже велосипед для перевезення товару до цього позичала в сусіда. Звичайно, така ситуація не всім зручна. Інша справа буде тепер.

Листоноша розповідає про життя віддаленого села:

— У Баранівці проживає 70 людей. Десь 60 з них — пенсіонери. Ми тут як відірвані від світу. Я — і поштарка, і магазин, і соцзабез. Бо ж мені замовляють — приношу з центрального села всякий товар. Шість років тому придбала тримісячне лоша — тепер Мальчик виручає мене і людей. І городи ним оремо, і сіно заготовляємо.

Тетяна Сергіївна в цьому році відзначить 50-річний ювілей. За цей час було багато доброго і сумного. Поховала двох чоловіків. Має двох синів. Скоро стане бабусею. Життя в неї сповнене повсякденних клопотів. Треба дати добру раду власному господарству, а ще й заробити в лісі яку копійку. Весною садила саджанці. Зараз очікує грибного сезону. Жінка знає ліс, як свої п'ять пальців. Тому й заготовляє чимало кілограмів лисичок. Вони — додатковий її заробіток.

Приємно, що Тетяна Сергіївна — передплатниця «Голосу України». Заохочує до передплати нашої газети й інших читачів. Сподіваємося, що наш подарунок дещо полегшить її працю на благо людей.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Баранівка
Семенівського району
Чернігівської області.

Фото автора.

★ ЦІКАВИЙ ДОСВІД ★

«Леді-Еталон» популярна

Дедалі частіше мешканки Тернополя замовляють «своє» таксі. Це машини яскравого кольору марки «Део Матіс» з рожевими емблемами «Леді-Еталон».

Вони порівняно недавно з'явилися на вулицях обласного центру, але стали дуже популярними. Обслуговування — на найвищому рівні. За кермом — вбрані в елегантну форму водії прекрасної статі. У дорозі пасажири можуть скористатися приємними дрібничками: дзеркальцем, щіткою для взуття, серветками, переглянути жіночі журнали. Тимчасово за кермом жіночих таксі їздять і чоловіки. Дібрати жінок до штату непросто, вимоги високі. Дамські таксі дуже популярні в Європі, тому їх вирішили запровадити і у Тернополі. Вартість проїзду — 1,5 гривні за км. Якщо поряд з прекрасною дамою чоловік, то тариф незмінний, а якщо він сам, то доведеться платити удвічі більше. Незважаючи на таку цінову дискримінацію, чоловіки також не проти покататися в «жіночому» таксі. Мабуть, цікаво.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Київський апеляційний адміністративний суд визнав підвищення комунальних тарифів у столиці законним

В Україні за період серпень 2006 — травень 2007 рр. загальний рівень заборгованості заробітної плати знизився на 260 млн. гривень (24%). Про це повідомив міністр праці та соціальної політики Михайло ПАПІЄВ

■ ЮРИСТ КОНСУЛЬТУЄ

Квартирне питання

Я — інвалід Великої Вітчизняної війни, дружина після інсульту лежача, єдиний син раптово помер. Свого часу квартиру було приватизовано на п'ятьох (крім нас ще на невістку і внучку, котрі тоді проживали з нами). Через те, що син самовільно оформив приватизацію на п'ять чоловік замість трьох, я не можу взяти людину, яка допомагала б доглядати за лежачою дружиною. Як бути?

Василь КУЛАКОВСЬКИЙ.

Черкаси.

Згідно з ст. 5 і ст. 8 Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду» право на приватизацію квартир (будинків) державного фонду одержують громадяни України, які проживають у цих квартирах. До членів родини наймача належать тільки громадяни, що постійно проживають у квартирі разом з наймачем або за якими зберігається право на житло. Передача займаних квартир здійснюється в загальну спільну чи часткову власність за письмовою згодою усіх повнолітніх членів родини, що постійно проживають у цій квартирі, в тому числі тимчасово відсутніх, за якими зберігається право на житло, з обов'язковим зазначенням уповноваженого власника квартири. Відповідно до ст.29 Цивільного кодексу України, фізична особа може мати кілька місць проживання. За місцем проживання провадиться реєстрація громадян, що є підставою для проживання особи в зазначеній квартирі, будинку. Отже, ваші невістка і внучка цілком законно брали участь у приватизації.

Крім того, в будь-якому разі невістка і внучка успадкували б за вашим сином (адже заповіту, як зрозуміло з вашого листа, не складали) частину його частки у вашій квартирі. Тож великої різниці в частинах квартири не було б.

Як видно з останнього речення, суть вашої проблеми полягає в тому, що в результаті приватизації на п'ять чоловік трикімнатної квартири ви не можете взяти людину, яка могла б допомагати доглядати за лежачою дружиною.

Але, оскільки ваш син був у законному шлюбі, ви можете вимагати аліменти з вашої внучки, а також зобов'язати в судовому порядку їх доглядати за вами на підставі норм Сімейного кодексу України (статті 264, 266, 272).

Крім того, ви як учасник Великої Вітчизняної війни можете оформити соціального працівника, котрий допомагатиме вам з лежачою дружиною. Поцікавтеся про подробиці оформлення такого соціального працівника чи патронажної медсестри в районному управлінні праці і соціальної допомоги за місцем проживання. Там довідайтеся також про можливі види соціальної допомоги, на яку ви і ваша дружина можете претендувати. Наприклад, одноразова матеріальна допомога інвалідам, допомога малозабезпеченим родинам, одноразова матеріальна допомога від депутатів районної ради за вашим місцем проживання.

Також ви можете укласти договір довічного утримання на 2/5 частини вашої квартири.

Леся ПЕТРОВА.

За першість — із знаком «плюс»

Начальник Головного управління УМВСУ у Львівській області генерал-майор Михайло Цимбалюк висунув перед колективом завдання до неухильного виконання: замінити першість регіону із знаком «мінус» на позиції із знаком «плюс».

Із досьє «Голосу України»

Михайло Цимбалюк народився 21 листопада 1964 року на Івано-Франківщині. Здобув освіту у Тернопільському державному педінституті, Міжрегіональній академії управління персоналом, Національній академії внутрішніх справ. У 1998—2000 рр. — начальник Державтоінспекції Управління внутрішніх справ у Тернопільській області. У 2000—2004 рр. — заступник начальника УМВСУ у Тернопільській області, начальник УМВСУ в Рівненській області. 2004 року призначений головою Тернопільської облдержадміністрації. До призначення у Львів працював начальником департаменту кримінальної міліції у справах неповнолітніх МВС України.

— Пане генерале, які «больові точки» ви побачили у Львівській області як новопризначений керівник, у послужному списку котрого — така різнопланова професійна діяльність?

— На жаль, у останні десять років Львівщина посідає перші місця з викрадення автомобілів. Область — прикордонна, сюди приїжджає багато іноземців, легко відслідкувати перетин кордону. Це вже стало бізнесом — викрадення автомобілів та повернення їх за винагороду, а також викрадення для розукомплектування на автозломах та продажу дешевих автозапчастин. Ми відслідковуємо такі процеси і вже затримали злочинне угрупования, яке не один рік діяло безкарно. Але багато осіб, яких притягають до кримінальної відповідальності за цей вид злочину, «обходяться» умовними термінами покарання, не арештовуються судами. Тут є кілька причин: лояльність суддівського корпусу і певною мірою недопрацювання правоохоронних органів, низький рівень професіоналізму, складність доказової бази щодо такого виду злочинної діяльності. Плюс потужні адвокатські контори, які захищають злочинців. Усі ці чинники впливають на загальну картину: автокрадії відчувають безкарність.

Ми не виключаємо «лояльність» і самих працівників міліції. Вже задокументовано кілька таких фактів «співпраці», ці люди звільнені з органів внутрішніх справ. Організовані злочинні групи автокрадіїв володіють сучасними технічними засобами, комп'ютерною технікою, яка може зняти будь-який автомобіль із сигналізації. Одні викрадають, другі готують відстійники, винаймають гаражі у власників, треті працюють із самим потерпілим, пропонують повернути автомобіль за винагороду.

— До слова, багато хто погоджується, бо люди бояться помсти...

— Погоджуються, бо, як правило, злочинці просять відносно невеликі (порівняно з вартістю автомобіля) суми. Погоджуються, бо пошуки викраденого автомобіля потребують тривалого часу, і правоохоронці не надають потерпілим гарантії, що автомобіль буде повернуто. Хоча є вже випадки, коли потерпілі йдуть на співпрацю із нами, і це дає бажаний результат: автомобілі повертаються, а злочинці сідають на лаву підсудних. Сьогодні вдалося стабілізувати ситуацію, вона — контрольована.

— Прикордонна область неминуче пов'язана із контрабандою, її ввезення турбує громадськість роками.

— Контрабанда — це важливий блок питань, над яким ми працюємо. Як відомо, місцевий товаровиробник потерпає від заниження закупівельної ціни на м'ясо, бо велика частина дешевої сировини ввозиться з-за кордону. Недавно ми знищили понад 15 тонн недоброякісної м'ясної продукції. Це та кількість, яку ми вилучаємо приблизно за тиждень-півтора. Маємо проблеми з утилізацією, хоча це — вже наступний етап. А перший етап — зберігання, поки не буде проведено всі аналізи, винесено рішення суду. На жаль, недоброякісна продукція, часто зіпсована, використовується нашими горепідприємцями як добавка під час виробництва м'ясопродуктів. Встановлено кілька таких цехів. Деякі вже ліквідовано, позбавлено ліцензії на такий вид діяльності. Важливо не допустити таку продукцію на ринок.

— Прикро, що на чужому здоров'ї заробляють наші краяни...

— Є проблеми із покаранням таких перевізників. Кодекс не дозволяє притягати їх до кримінальної відповідальності. Рішенням суду недоброякісна продукція конфіскується і ліквідовується. А винуватці обходяться мізерними штрафами або попередженнями. Вважаю, що треба вносити зміни до Кримінального кодексу і посилювати жорсткість правил перевезення цієї продукції через кордон. Ми найближчим часом подамо свої пропозиції через Міністерство внутрішніх справ, яке має право законодавчої ініціативи.

— Які ще пропозиції ви хотіли донести до законодавця?

— Повернуся до автомобільного бізнесу. Є іноземці, які застрахували автомобіль на території своєї держави, приїхали до нас і тут його продали. Потім заявляють, що було скоєно викрадення і в себе отримують ще й страхову компенсацію. Тому готуємо пропозиції про порядок перетину кордону на автомобілях. Приділяємо велику увагу захисту майнових прав громадян. Поширеними, як усім відомо, є викрадення мобільних телефонів. Ми щодня реєструємо близько десяти таких викрадень. На жаль, тільки у двох-трьох випадках вдається затримати злочинця. Є технічні засоби, які дають змогу встановити місцезнаходження мобільного телефона, але це — дорогий метод, і не завжди є можливість ним скористатися. Стосовно продажу телефонів, які вже були в користуванні, теж треба вносити зміни до законодавства. Поки що на чорному ринку безкарно реалізовуються цілі партії вживаних мобільних телефонів, походження котрих невідоме. Ще одна пропозиція для законодавця: треба зменшити межу кримінальної відповідальності. Ми зіткнулися із жахливим, як на мою думку, явищем: потрібно зазнати збитків на суму понад 550 гривень, щоб було порушено кримінальну справу. А якщо сума менша, громадянин отримує відписку. Але ж підготовка відмовних матеріалів — це теж робота. Вона виконана, а результат — нульовий. Люди обурюються, і небезпідставно. Якщо в селі, до прикладу, викрали корову, яку оцінили в 400 гривень, ми не маємо права порушити кримінальну справу. А ця корова часто є головним джерелом існування родини. Вважаю, що треба повернутися до межі хоча б у 300 гривень.

— Останніми місяцями у міліції з'явилося багато добровільних помічників у боротьбі з наркоманією. Громадські організації раз у раз проводять акції, зокрема, протестують проти безконтрольного продажу трамадолу в аптеках Львова.

— Ми вдячні громадськості й місцевим органам влади за сприяння. За нашими матеріалами понад 10 аптек, які розповсюджували трамадол без рецептів, позбавлено ліцензії. У нашій області є ще одна біда: тут активно вирощують мак. Ми профілактично працюємо з населенням, щоб люди його не сіяли...

— І тоді залишимося без традиційних галицьких маківників, без різдвяної куті?

— Громадяни, які сіють мак, повинні думати, як охороняти, щоб його не зрізали, коли він щойно зазеленіє. Виявляємо спеціальні посіви маку і конопель у гірських місцевостях — для реалізації наркоманам. Наша область входить до переліку тих, які є сировинними базами для східного регіону. Але «ширка» відходить на другий план, бо є в обігу тяжкі синтетичні наркотики. Тепер професіонали займаються проблемами наркосиндикатів.

— Михайле Михайловичу, з вашої ініціативи нещодавно відбувся телемарафон для збору коштів для дитячого приймальника-розподільника. Як відгукнулася на цю акцію громадськість?

— Я себе тішив думкою, що Західна Україна порівняно із Східною і Південною є більш благополучна в питаннях захисту прав дитини. Але дійсність вносить свої корективи. Саме на Заході велика кількість громадян виїхала за кордон, й діти залишилися без належної опіки. Ця категорія нас дуже турбує. Батьки тішаться, що можуть надіслати додому 50 євро й вважають, що виконують свій обов'язок. Але це згубно впливає на психологію дитини, відучує працювати і заробляти. Діти не отримують материнської чи батьківської ласки, й це теж впливає на їхнє формування. І найнебезпечніше — вони безконтрольні. Проводять час у залах гральних автоматів, на дискотеках, пробують вживати наркотики, мають для цього гроші. На сьогодні діти із таких цілком благополучних на перший погляд родин це — майже третина із тих, хто потрапляє в поле зору міліції, зокрема — в приймальник-розподільник, який обслуговує усю Західну Україну. Цей дитячий притулок для неповнолітніх збудовано 1930-го, там вже неможливо робити реконструкцію. Ми хочемо по-новому підійти до організації якісно нового притулку, де не буде решіток. Після телемарафону на рахунок продовжують надходити кошти від небайдужих людей. Ми знайшли інвестора, який готовий збудувати нове приміщення. А зібрані спонсорські кошти використаємо на обладнання.

— Насамкінець — про розкриття резонансних замовних злочинів, які дісталися вам «у спадок»...

— Розкриття двох із них — у стадії завершення найближчим часом. Я не можу сказати, яких саме. От мій попередник колись назвав, і тепер маємо проблеми: злочинці почули, що ми вийшли на їх слід, і почали вираховувати свідків. Досі охороняємо їх. А на загал — ми відкриті для всіх. Щотижня я особисто проводжу прийом громадян у одному із райвідділів міліції. Люди знають про це заздалегідь. Втручаємося у розв'язання їхніх проблем одразу ж, на місці.

Розмову вела Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Міст у... вічність

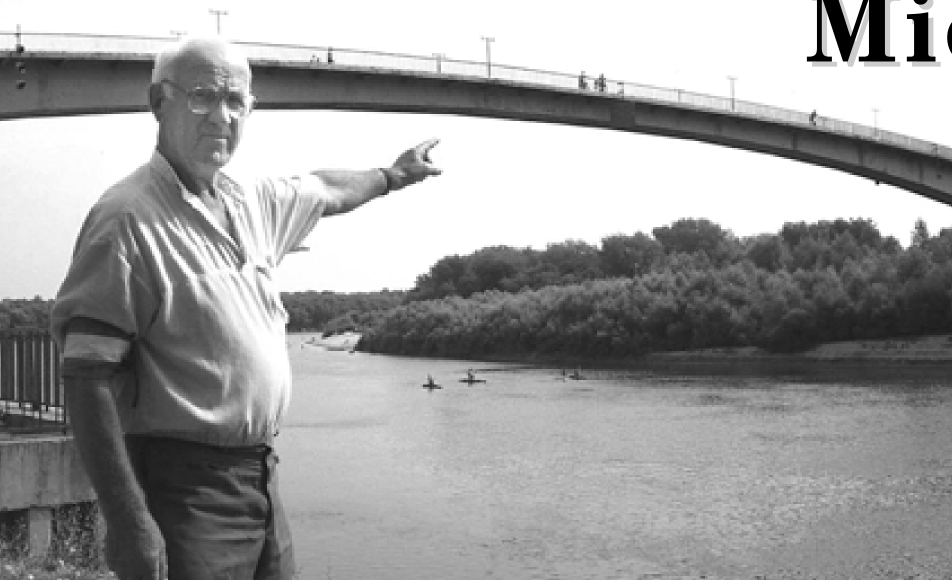

Фото автора.

Пішохідний міст через Десну — місце не тільки для відпочинку й огляду панорами. У багатьох тут з'являється бажання підкорити висоту. Часто-густо смілива ідея зароджується після вживання спиртного. Ось і недавно двоє молодих хлопців стрибнули з мосту назавжди...

— Уже закінчувалася зміна, — розповідає водолаз Чернігівської рятувальної станції Олександр Коленко, — як, бачу, п'яне дівча років 18—20 стрімголов летить з мосту. Після удару об воду головою вона знепритомніла і вже захлинулась. Насилу встиг.

— Стрибають, як правило, п'яні чоловіки, хлопці, — додає черговий рятувальник Петро Власенко. — Це, знаєте, така дурна хоробрість: ось я можу! Днями дівчина слізно благає свого хлопця: не стрибай. А він хабрує, виліз на перила. Якось спільними зусиллями охолодили його. Проте більшість спочатку стрибає, а потім... думає. Добре, якщо на берег виповзає. У нього вже всі внутрішні органи відбиті! Дивишся — наче живий, а через рік-два це постійний пацієнт лікарень. А скільки утопленників ми дістали після таких стрибків із дна! Уявіть, стрибнув не з центру моста, а близько до берега — і головою застряг між камінням...

За словами Олега Шагдарова, начальника Чернігівської міської рятувальної станції, нирці-смертники падають із моста спиною або боком і, непритомніючи від больового шоку, захлинаються.

Зазвичай за рік на Чернігівщині з'являється 20—30 потерпілих, які дістають так звану травму нирця — перелом хребта. Така ціна легковажності.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

На знімку: рятувальник Петро Власенко: «Я кричу молодим людям на мосту: не випробовуйте долю!»

«Щотижня я особисто проводжу прийом громадян у одному із райвідділів міліції. Люди знають про це заздалегідь»

■ ФОТО З КОНВЕРТА

Фото Михайла СВІТЛИЧНОГО.

Батьки і діти.
Старобільськ Луганської області.

Коли Конституцію України було прийнято, батьки плакали від радості

Справжня любов до Батьківщини зароджується, напевно, ще в генах. Особисто мені це прекрасне світле почуття передалося від матері. У нашому родинному колі великі політичні події чомусь завжди тісно перепліталися з її життєвими лініями долі.

...Мою маму у роки війни силоміць вивезли до Німеччини. І там, на чужині, перед Днем Перемоги їй наснився «вождь усіх народів» — ненька знала, що війні буде кінець. Наснився саме той, за чиїм наказом у її батьків було відібрано хату, як у «куркулів» і завдяки кому сім'я зазнала тяжких поневірянь та голоду у 1932-1933 роках.

...24 серпня 1991 року мати зламала ногу, проте раділа, що Україна стала вільною.

Коли приймали Конституцію України, депутати цілу ніч не спали. Не спали і мої батьки, слухаючи радіотрансляцію. А коли нарешті головний документ України було прийнято, обличчя стареньких світилися від радості і обоє плакали.

Ця дата для нашої сім'ї стала пам'ятною ще й тому, що у 2000 році 28 червня моя мати відійшла у вічність, ніби заповідаючи: «Пам'ятайте цей День, я палко любила Україну...»

Щороку цього дня лунають у моїй хаті власні вірші, які присвячені матері та Україні. І сьогодні сподіваємося і віримо, що правда переможе!

Зоя КОЛЕСНИК.

Шумськ Тернопільської області.

Серце болить за країну. Вірите?

■ МОНОЛОГ ГЕРОЯ

У містечку Батурині я буваю не рідше ніж двічі на рік. Моїй мамі, котра там проживає, нині виповнюється 92 роки. У такому поважному віці вона тримає кізку, курей і обробляє невелику присадибну ділянку. Помічник у цій справі з мене несильний, але моя присутність її надихає.

Батурин, про який донедавна нечасто згадували, останніми роками — на слуху. Адже це — колишня козацька столиця в Україні, і Президент України Віктор Ющенко її не раз відвідував. Навіть було виділено певні кошти на відновлення тамтешнього замку, що його будували італійці майже три сторіччя тому. Але, як стверджує місцева влада, гроші надійшли, їх витратили, практично заривши в землю так, що користі від цього непомітно. Поставили одного сторожа, де ще щось збереглося і продовжують знищувати історичну цінність, тобто те, що ще не встигли зруйнувати за ці століття.

Наша Україна багата історичними пам'ятками, але чомусь ми не відновлюємо колишню історичну цінність і не заробляємо на туризмі по видатних місцях України. Ми воліємо їздити до Європи і захоплюємося їхньою історією, не вивчаючи при цьому свою. Але ж у цій древній козацькій столиці був такий видатний козак Орлик, який ще в ті часи написав Конституцію для України.

А ще мене турбує те, що, приїжджаючи на свою малу батьківщину, я не бачу поліпшень. Скоріше — навпаки. Вулиці вечорами — темні. У вікнах батуринців поблискують гасові лампи, як у післявоєнні роки. Клуб і інші культурні установи для молоді стоять порожні, а підростаюче покоління тікає до міст у пошуках хоча б якогось заробітку. Прекрасні чернігівські чорноземи заросли бур'янами. У старовину чернігівський мед славився на всю імперію, і завозили його тільки в царські і купецькі будинки. Зараз його тут удень із свічкою не знайдеш...

З кожним приїздом до Батурина я ставлю собі запитання: невже Україна та її народ у своєму багатому краї не заслужили на родючих землях гідної турботи з боку влади? Адже її наш народ тримає на своїх плечах, а попереду жодного майбутнього для дітей і онуків. Дуже сумно стає від цього і серце болить... Вірите?

Монолог героя Радянського Союзу часів холодної війни, нинішнього голови ради Одеської міської організації ветеранів Валентина СОКОЛОВА записала Людмила ОПРОНЕНКО.

Одеса.

Наше золото — хліб

■ УКРАЇНСЬКА ІДЕЯ

Останнім часом, особливо в процесі підготовки, обговорення та затвердження Державного бюджету України на 2007 рік, звідусіль тільки й чути було: ось на повну силу запрацює економіка і почне підніматися рівень життя українців... При цьому чомусь лукаво замовчують, про яку конкретно економіку йдеться. У моєму Хотині, наприклад, у роки «застою» справно працювали маслозавод, спиртозавод, консервний завод, фабрика з виробництва побутових товарів, раймiжколгоспбуд, потужне автопідприємство тощо. А про фабрику килимових виробів добра слава линула далеко за межі Буковини...

Що ж на їхньому місці сьогодні? Багатоповерхове добротне приміщення фабрики, де колись працювали сотні килимарниць, нині перелицьовується під «салон краси й здоров'я». Колишні гаражі розкраденої автоколони новими власниками переобладнані під різного роду «ларьки» — із перепродажу іноземного мотлоху...

Якщо наші можновладці закриватимуть на це очі і надалі, то ми ще довго «підніматимемо» економіку. Але, на жаль, не власну, а чужоземну. Себто тих промислово розвинених країн, звідки українські «човники» привозять нам білизну, одяг, взуття, побутові електротовари, сучасні будівельні матеріали та різного роду і якості продовольчі товари.

Коли ж не на словах, а реально і на повну силу запрацює уся українська економіка, а не тільки деякі її сегменти, «приватизовані» доморощеними олігархами? Не можна до нескінченності «викачувати» із надр України промислову сировину і за безцінь продавати її за кордон.

На моє глибоке переконання, економіка України справді ефективно запрацює тільки тоді, коли суспільство та керівництво держави нарешті сповна й остаточно усвідомлять: наше золото — хліб! Оце й повинно стати найвищою українською ідеєю. Але вона плодоноситиме лише за умови, що усі ми — робітники та селяни, державні службовці усіх рівнів та рангів, наука й школа — почнемо дружно та злагоджено діяти в одному напрямку: якомога швидше зробити Україну найбільшою та найкращою житницею світу.

Господь дав нам для цього все. Маємо найродючіші грунти — чорноземи, щедрий на тепло і рясні дощі клімат. Бракує лише людського чинника, тобто нашої спільної волі сповна скористатися Божим даром.

Годі за безцінь продавати наш метал зарубіжним машинобудівним магнатам. Час українським підприємствам налагодити масове виробництво тракторів, плугів, культиваторів, сівалок, автомобілів, комбайнів та іншої сільськогосподарської техніки. І все це на пільгових умовах, із державними дотаціями віддати у розпорядження українських господарів полів і ферм.

А Президенту та Верховній Раді України, на мою думку, потрібно негайно покласти край несправедливій, а з деяких позицій просто дискримінаційній економічній політиці стосовно українського села. І створити для цього надійний правовий шлагбаум. Пора нарешті нам усім усвідомити незаперечну істину: доки ми їмо власний хліб, доти ми вільні та самостійні, гідні поваги світової спільноти!

Було б добре, якби Кабінет Міністрів забезпечив повне практичне втілення у життя національної програми відродження та розквіту українського села. Час припинити ввозити з-за кордону дорогу сільськогосподарську техніку, пора виготовляти свою. А науковцям слід розробляти й допомагати аграріям упроваджувати сучасні технології обробітку грунту та вирощування зернових, овочевих і технічних культур, а також утримання та відгодівлі худоби...

Давайте, братове, перестанемо гасати світами у пошуках «грошовитої», але часто принизливої праці на чужого дядька! Коли ми спільно на своїй рідній землі почнемо випікати найсмачніший хліб, виробляти найкорисніші для людського здоров'я не лише пиво, а й масло та м'ясо, зарубіжні ділки самі прибіжать до нас із повними валюти гаманцями...

Борис ПІДОПРИГОРА, журналіст-аграрник.

Чернівецька область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Вибори без фальсифікацій можливі!

■ ВІЛЬНИЙ МІКРОФОН

Щоб зробити парламентські та президентські вибори всенародними, з меншими витратами, уникнути фальсифікацій і прискорити сам процес, необхідно позбутися складання реєстру виборців. Єдиним документом, що дає право проголосувати на виборах, має бути внутрішній паспорт громадянина України, по котрому можна одержати бюлетень на будь-якій виборчій дільниці, незалежно від місця проживання.

Під час видачі бюлетеня член виборчої комісії робить компостером отвір відповідної форми на першій сторінці паспорта. Отвори, що пробиваються в паспортах, для кожної виборчої кампанії повинні мати точно визначену форму і розміри на всіх виборчих дільницях України. Припустимо, на виборах до Верховної Ради на всіх виборчих дільницях України в паспортах пробивають ромбик. Під час виборів Президента ромбики змінюють трикутнички. Отже, кожна виборча кампанія проводиться під своїм значком.

У кожного члена дільничної виборчої комісії має бути журнал установленої форми, куди, перед тим як видати виборцеві бюлетень для голосування, повинні бути вписані: порядковий номер, прізвище, ім'я, по батькові виборця, дата народження, місце проживання, і завершити рядок має розпис виборця в одержанні бюлетеня.

Після закінчення виборів у кожному такому журналі на виборчій дільниці прокреслюється наступний рядок, щоб під останнім записом у журналі не можна було внести фальшивий запис, цифрою і прописом записується кількість виборців, внесених у журнал. Після підрахунку всіх голосів і встановлення результатів виборів усі журнали опечатуються окремо по кожній виборчій дільниці та здаються в міський або районний архів.

На кожній виборчій дільниці на видному місці має бути «Журнал фальсифікації виборів», що його повинні видавати на першу вимогу будь-якого виборця для запису виявлених ним порушень виборного процесу із зазначенням його прізвища, імені та по батькові, домашньої адреси, засвідчених його підписом. Запис робиться в присутності голови виборчої комісії або працівника міліції.

Постає питання або про збільшення кількості виборчих дільниць, або про організацію проведення виборів упродовж не одного, а двох днів. Адже проводять вибори в деяких європейських країнах протягом двох днів.

Виготовивши для найближчих виборів компостери для кожної виборчої дільниці, на всіх наступних виборах до Верховної Ради і президентських виборах достатньо буде виготовляти й змінювати в компостерах матриці з новими символами і друкувати лише бюлетені та відповідні журнали.

Вважаю, що вибори до Верховної Ради і президентські вибори без реєстру виборців з компостуванням паспортів будуть найдемократичнішими за весь час існування незалежної України і даватимуть найменший відсоток фальсифікацій.

А. ЧОРНОГОРОВ, пенсіонер, колишній дисидент у Радянському Союзі.

Сєвєродонецьк.

■ ПОДАТОК НА ШКОЛУ

У тебе, дитино, розум чи гроші?

Престижні школи Києва здебільшого перетворились на такий собі «клуб для заможних». Вхід для розумних, але бідних, на жаль, там закритий.

Йдеться насамперед про державні загальноосвітні школи, ліцеї та гімназії. У них прижилися побори — так звані благодійні щомісячні внески та вступний внесок, розмір якого коливається від 500 до 2000 євро. Виходить, вартість навчання у таких школах дорівнює вартості вищої освіти!

Підлітки кажуть, що державна освіта має бути безоплатною. А благодійне «здирництво», яке принижує гідність, треба викоренити. Адже добровільність цих внесків — ілюзія.

Знайома радила мені віддавати дитину в ліцей з першого класу, мовляв, дешевше буде. А от за вступ туди після дев'ятого, підрахувала, доведеться заплатити втричі більше!

Батьки, які віддали своїх чад до престижних шкіл, стали заручниками ситуації. Вступний внесок вони зробили, але ж тепер запити їхніх дітей рік у рік зростають. І не з їхньої вини. Треба тягнутися за батьками «мажорів». Викликає стурбованість і ставлення вчителів до останніх. Батькам-інвесторам навчального закладу вдячність з боку директора не знає меж. І все це на очах дітей. В результаті такого «відбору» до ліцеїв та гімназій потрапляють не найрозумніші, як було, а грошовиті.

Павло Полянський, директор департаменту загальної середньої і дошкільної освіти МОНУ був здивований фактами, які я йому навела. Він вважає ситуацію неподобством.

— Внески робляться лише за ініціативи батьків. Керівник, вчитель не можуть мати щонайменшого відношення до тих коштів. А вимагати сплати внесків і відмовляти прийняти дитину в школу, якщо батьки не можуть допомагати їй — незаконно.

А ось думка Віри Федотенко, матері двох школярів:

— Тобі керівники закладу посміхаються і кажуть: «Ми беремо вашу дитину, але сплатіть тисячу євро». Звідки в мене такі гроші? І коли я чую, що необов'язково робити ці внески, кажу: обов'язково! Уявіть, приходить вчителька у клас і читає: "Заплатив —Іваненко, Петренко, а от чому ти, Сидоренко, не сплатив?» Дитина вдома плаче: «Мамо, знайди гроші!» І йдеться лише про перший внесок. А потім ще будуть і будуть... Так у дитини виробляється комплекс меншовартості. Я нічого не можу, батьки не можуть, значить, сиди тихенько зі своїми декларативними правами.

Талановитих дітей треба підтримувати. Хочемо мати націю культурну, то звернімо увагу на дітей розумних!

Оксана ЧУХЛІБ.

■ СВІТЛИМ РЯДКОМ

Декан був батьком для студентів

Я вдячна долі, що дала такого Вчителя, перед яким ми схиляємо голову. Це великої душі людина — Григорій Денисович Панченко (на знімку) — професор, кандидат педагогічних наук, викладач педагогіки у Національному педагогічному університеті імені Драгоманова.

... У 1979 році півсотні чарівних дівчат, жінок, бабусь були зараховані студентками оновленого вечірнього відділення.

Ми працювали у школі, мали сім'ї. Звичайно, було важко. Тому відвідували лекції за «своїм» графіком, домовляючись з єдиним начальником — методистом.

Та раптом з'явився Він — декан вечірнього факультету і викладач педагогіки Григорій Денисович.

На першій же лекції ми оцінили його як добру, м'яку людину і вирішили, що... керуватимемо ним. Тому, як завжди, зайнялися своїми справами: перевіряли зошити, писали плани уроків, їли моркву (це була привілея вагітних студенток), ділилися проблемами. І раптом викладач замовк, пильно подивився на одну із нас, назвав її прізвище, ім'я, по батькові, школу, в якій працювала, і поцікавився, чи всі там вчительки такі. Вона залилась рум'янцем, а ми всі принишкли. І, зрозуміло, всю увагу зосередили на лекції. Через деякий час він так само звернувся ще до кількох студенток, і тоді ми зрозуміли, що наш декан не буде жити за «нашими» правилами.

Промайнуло 23 роки, як ми отримали дипломи. Часто телефонуємо своєму Вчителю. Ділимось своїми успіхами

та проблемами, питаємо поради. Кожні п'ять років зустрічаємось з ним, як з батьком.

Бо саме батьком він був для кожної з нас. Знав про справи на роботі, сімейні негаразди і радощі, хвороби дітей. Завжди розумів, підтримував, допомагав, а якщо треба було — ставив на шлях істинний.

Ми вдячні Григорію Денисовичу і висловлюємо щиру любов до нього.

Ольга СОЛОМОНЮК, староста курсу від імені 49 випускниць 1984 року.

Київ.

Фото автора.

Перші магістри прокурорського вузу

■ ФОТОРЕПОРТАЖ

Бравурні марші чути за кілька кварталів. Йду на музику оркестру і потрапляю на територію Академії прокуратури України.

Цей спекотний ранок став для молодого вузу найзнаменнішим. З його стін вперше в історії відомства випускалися магістри права. Вони отримали не лише дипломи, напутні слова старших колег. В їхніх руках тепер долі тих, кого вони покликані захищати — співгромадян і держави. З коротких, але змістовних виступів дізнаюся, що із 74 студентів дипломи з відзнакою одержали 42 випускники. Усім магістрам присвоєно звання юристів 3-го класу, їх призначено на посади. П'ятеро з них після прибуття на місце служби отримають ключі від квартир.

— У цей знаменний для академії день можна з певністю стверджувати — нам є чим пишатися. Саме завдяки створенню нової сучасної моделі підготовки прокурорів та слідчих, спеціалізованим навчальним програмам, досвідченому професорсько-викладацькому складу, прокурорські лави поповняться висококваліфікованими кадрами, — зазначив ректор академії Григорій Середа **(на знімку внизу під час спілкування з пресою).** — Сподіваюся, що наші випускники з честю та гідністю служитимуть українському народові.

Зазвичай формальну церемонію вручення дипломів господарі зуміли перетворити на щиру зустріч професіоналів. Без патетики і менторства.

Бурхливі оплески, сміх у залі викликав Олександр Михайленко, завідувач кафедри **(на знімку з випускниками Тетяною Волкогон (ліворуч) і Оленою Білан).** Його доброзичливість, незв'язливі поради, мудрість, упевнений, запам'ятаються учасникам урочистостей, як і неординарні лекції. Втім, нинішніх магістрів важко чимнебудь здивувати: кожен з них вступав два роки тому, будучи бакалавром, пройшовши жорсткий добір.

— Але якщо ви вважаєте, що схопили Бога за бороду, то ніколи не станете генпрокурором, — чи то жартома, чи то всерйоз сказав Олександр Михайленко.

Уже після офіційної частини про перспективи академії «Голосу України» розповів перший заступник Генерального прокурора Сергій Винокуров:

— Наш елітний вуз починався майже п'ять років тому з курсантських неприваблових казарм, які реконструювали в комфортні приміщення й обладнали сучасною технікою. У планах академії, в якій працює 67 співробітників (серед них 9 докторів і 37 кандидатів наук) — відкриття докторантури, будівництво гуртожитку, спортмістечка. Як куратор із задоволенням констатую: колектив вузу гідно виконує свої завдання з підготовки кадрів, підвищення їхньої кваліфікації і наукових досліджень.

У кулуарах почув: «Уявляєте, у характеристиці одного із сьогоднішніх випускників відзначили, що «області пощастило на фахівця». Як кажуть, нестатутна оцінка прокурорського працівника, але як багато в цій нестандартній інформації на користь професіоналів Академії прокуратури...

Іван ІЛЛЯШ.

Фото автора.

«Антиплагіат» — на кожен факультет

■ ШИРШЕ КОЛО

«Як боротися з плагіатом, знають авіатори». Так називався матеріал («Голос України» від 18.08.06 р.) про унікальну програму з виявлення плагіату, розроблену деканом Олександром Литвиненком і директором підприємства «Авіа-Центр» Національного авіаційного університету (НАУ, Київ).

Міністерство поплескало в долоні, схваливши «фільтраційну» програму і ... завмерло. На її впровадження потрібні гроші, а зобов'язати ВНЗ розщедритися не може навіть всесильний міністр.

Схоже, не міг. Крім НАУ, де «Антиплагіат» давно успішно впроваджено, програма почала працювати в Чернівецьких та інших навчальних закладах.

Не думаю, що студенти із захватом сприйняли ноу-хау. Та й викладачі напевно засумували: тепер треба «зреть в корень», порівнюючи продукт студента чи аспіранта з роботами в Інтернеті.

Зрозуміло, «Антиплагіат» не всім по кишені — ціна одного місця (на факультеті) — від 5 до 12 тисяч гривень. Тому «на шару» «злизувати» чужі думки ще можна буде. Хоча, чув, у новому навчальному році програму наполегливо рекомендуватимуть (що давно очікувалося від МОНУ) у всіх вузах країни. Кажуть, «Антиплагіатом» зацікавилися й у Вищій атестаційній комісії (ВАК).

«Страшний сон» очікує студентів і завтрашніх вчених, націлених на запозичення чужих ідей, думок і результатів.

Іван ШЯЛЛІ.

■ ЩОДЕННИК

Не телефонуй мені...

З 1 вересня за наказом міністрів освіти і науки, внутрішніх справ і у справах сім'ї, молоді та спорту заборонено використовувати «мобілки» у школах і професійно-технічних закладах. У вузах — на розсуд керівництва і студентства. Чи приживеться це «ніз-зя!», ще питання.

Не факт, що діти нахабно користувалися телефонами під час уроків, інакше гріш ціна тому вчителю, директору і батькам.

Факт, що викладачі тепер можуть повернутися до рукоприкладства, образ на уроці. Досі багатьох з них від недоброго вчинку стримували саме дитячі телефони.

Сергій ОВЧАРЕНКО, власник трьох «мобілок».

Донецьк.

Коли з екранів щезне насильство?

■ ЗАПИТАННЯ ВОВОЧКИ

Під освітянською рубрикою прочитав матеріал, у якому повідомлялося, що міністр Станіслав Ніколаєнко вніс пропозиції стосовно зменшення негативного впливу телекомунікаційних технологій на підлітків. У чому їх суть?

Сергій ОДАРИЧ, одинадцятикласник.

Токмак Запорізької області.

Справді, на спільному засіданні колегій МОН, МВС та Міністерства у справах сім'ї, молоді та спорту Станіслав Ніколаєнко ініціював конкретні заходи, які мають зупинити загрозливі тенденції в молодіжному середовищі.

У структурі регіональних управлінь освіти і науки, скажімо, буде створено відділи виховної роботи та позашкільної освіти; переглянуто «Правила внутрішнього розпорядку» з метою максимального забезпечення безпеки життєдіяльності учасників навчально-виховного процесу; у закладах активізують гурткову роботу.

Керівники ВНЗ переглянуть систему підготовки майбутніх вчителів-вихователів, а МВС посилить контроль за діяльністю Інтернет-кафе, залів ігрових автоматів тощо.

Академії педагогічних наук рекомендовано активізувати наукові дослідження з метою вивчення проблем впливу телекомунікаційних технологій (телебачення, Інтернет, мобільний зв'язок) на поширення насильства, психічне здоров'я, передусім підлітків.

Уже вкотре Державний комітет телебачення і радіомовлення попросили забезпечити дієвий контроль за трансляцією відеопродукції, щоб захистити дитячу психіку; вжити заходів для збільшення кількості ефірного часу для просвітницьких програм.

На думку Ніколаєнка, слід негайно внести відповідні зміни до чинних законів стосовно реклами спиртних напоїв і тютюнових виробів, відповідальності батьків...

Постановою Запорізького Господарського суду (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, б. 4) від 11.06.2007 р. у справі № 25/146/07 Товариство з обмеженою відповідальністю «Аіст і Фа» (69124, м. Запоріжжя, вул. Рубана, б. 27, код ЄДРПОУ 24913219, п/р 26005355150001 в ЗРУ КБ «Приватбанк», МФО 313399) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Самойленко Світлану Анатоліївну (69000, м. Запоріжжя, вул. Верхня, б. 9/26, кв. 9, тел (0612) 571184).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 69124, м. Запоріжжя, вул. Рубана, б. 27, тел. (0612) 571184).

Постановою Господарського суду Черкаської області (бул. Шевченка, 307, м. Черкаси, 18005) від 11.05.2007 р. по справі №10/2302 визнано банкрутом Приватне підприємство «Лікург» (і. код 30145807, адреса: вул. Баха, 29, м. Золотоноша, Черкаська обл., 19700).

Ліквідатором банкрута судом призначено Золотоніську Об'єднану Державну податкову інспекцію (юр. адреса: вул. Шевченка, 153, м. Золотоноша, Черкаська обл., 19700).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Печатки та штампи Приватного підприємства «Лікург» вважати недійсними (втраченими).

Постановою Господарського суду Чернівецької області (58000, м. Чернівці, вул. О. Кобилянської, 14) від 19.06.2007 р. по справі № 5/8/б ТзОВ «Металохімкомплект» (58032, м. Чернівці, вул. Головна, 246, ЄДРПОУ 31229552, р/р 260011906 в ВАТ «Райффайзен банк АВАЛЬ», МФО 356464) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Стрельнікова Валерія Вікторовича (ліцензія серія АВ № 158363 від 29.10.06 р.).

Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення за адресою: 58013, м. Чернівці, вул. Червоноармійська, 97, кв. 103.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 23.04.2007р. по справі № 15/166-б визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру ТОВ «Кіпас» (м. Київ, вул. Фрунзе, 47, код ЄДРПОУ 16302772).

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 13.04.2007 р. по справі № 43/150 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру ТОВ «Кубань» (м. Київ, вул. Костянтинівська, 18, код ЄДРПОУ 04965131).

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 10.05.2007 р. по справі № 15/228-б визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру ТОВ «Торговий дім «Магнат» (м. Київ, вул. Оленівська, 34»А», кв. 63, код ЄДРПОУ 32556645).

Ліквідатором банкрутів призначено ініціюючого кредитора ДПІ у Подільському районі м. Києва (04080, м. Київ, вул. Туровська, 12, тел.:417-52-05).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом 30-ти днів з дня опублікування оголошення.

Установчі та реєстраційні документи, круглі печатки та штампи, вище зазначених підприємств, вважати недійсними.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) 27.04.2007 р. по справі №23/459-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Торгівельна компанія «Промресурси» (01042, м. Київ, вул. П. Лумумби, 4/6, корп. В, кім. 1102, код 32138634), 19.06.2007 р.: 1) по справі №23/267-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Будівельна інвестиційна компанія «ПРАМО» (03045, м. Київ, вул. Острівна, 15, код 33593384), 2) по справі №23/270-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Укральянспром» (01042, м. Київ, вул. П. Лумумби, 15-А, код 34415310), 3) по справі №23/269-6 Товариство з обмеженою відповідальністю «Бізінтергруп» (01042, м. Київ, вул. П. Лумумби, 15-А, код 34415284), 20.06.2007 р.: 1) по справі №23/283-б Приватне підприємство «Трейд Інтернешнл Груп» (03148, м. Київ, вул. Г. Юри, 9, к. 414, код 33748267), 2) по справі №23/280-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Автовіппостач» (м. Київ, вул. Первомайського, 5-А, код 33832725) та Господарським судом Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) 19.06.2007 р. по справі №Б14/264-07 Товариство з обмеженою відповідальністю «Південь Втормет» (Київська область, м. Вишгород, вул. Б. Хмельницького, 7, код 33677998) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрутів призначено Кіцула С. Б., ліцензія серія АВ №081007 від 26.04.2006 р.: 02097, м. Київ, вул. Лісківська, 28 , кв. 15, т. 80672950803. Заяви кредиторів приймаються протягом місяця і направляються на адресу ліквідатора.

Постановами Господарського суду м. Києва визнані банкрутами та відкрито ліквідаційну процедуру стосовно:

— по справі № 15/400-б ТОВ «Гермес-Траст» (м. Київ, вул. Предславинська, 34-Б, код ЄДРПОУ 32288320).

— по справі № 15/398-б ТОВ «Фрутіс Ленд» (м. Київ, вул. П. Лумумби, 15-А; код ЄДРПОУ 34412660).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Нестеренка С. С.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня виходу оголошення.

Постановою Господарського суду Запорізької області від 11.06.2007 р. по справі №25/147/07 ТОВ "Продторг-Запоріжжя" (код ЄДРПОУ - 30926527), розташоване за адресою: 69089, м. Запоріжжя, вул. Істоміна, 15, визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Жихара Є.В. (ліцензія АВ №307208 від 30.09.05 р.); адреса: 69114, м. Запоріжжя, а/с №2700; тел. (061) 220-25-85.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

«Ухвалою Господарського суду Запорізької області від 18.06.2007 р. порушено провадження у справі № 21/132/07 про банкрутство ТОВ «Вельсофт» (код ЄДРПОУ — 34440991), розташованого за адресою: 69015, м. Запоріжжя, вул. Михайлова, б. 13, кв. 93.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Міщенка Віталія Геннадійовича, ліцензія АВ № 307205 від 10.01.07 р. (адреса: 69037, м. Запоріжжя, вул. 40 років Радянської України, 45-Б, кв. 62, тел. 8-096-214-47-32, 8 (061) 213-19-18).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення».

Господарським судом Чернівецької області (58010, м. Чернівці, вул. О. Кобилянської, 14) від 28.04.2007 р. порушено справу за № 5/96/б про банкрутство приватного підприємства «Профіт Трейдинг» (58000, м. Чернівці, вул. Полетаєва, 6Б/25, код ЄДРПОУ 31822701).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Шпортака Степана Дмитровича (ліцензія АВ № 307441 від 24.04.2007 р., м. Чернівці, вул. Ольжича, 32/5).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Волинської області (43000, м. Луцьк, пр-т Волі 54 А) постановою від 11.06.2007 р. по справі № 4/86-Б визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Орищі» (код ЄДРПОУ 20131017, Волинська обл., Іваничівський р-н, с. Орищі) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Темчишина Володимира Петровича (ліцензія АБ № 158360 від 27.11.2006 р., 43000, м. Луцьк, вул. Світла, 5/3).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ворошиловський районний суд м. Донецька (83015, м. Донецьк, вул. Любавіна, 4) розглядає цивільну справу за позовом Цилюрика Вадима Анатолійовича до Наблі Мухамеда Абдееслановича, МПП «Ас-Строй» про стягнення суми боргу. Відповідач у справі Наблі Мухамед Абдееcланович викликається на 1 серпня 2007 р. на 15:30 год. в судове засідання до суду, каб. №4, для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачеві пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідачі повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглядатися у їх відсутності. Суддя О. А. Мірута.

Виконавча дирекція ВАТ «Азот» (м. Черкаси) повідомляє про скликання загальних зборів акціонерів

Загальні збори акціонерів ВАТ «Азот» відбудуться 21 серпня 2007 року о 9-00

за адресою: м. Черкаси, вул. Першотравнева, 72.

Реєстрація учасників зборів

за адресою: м. Черкаси, вул. Першотравнева, 72

21 серпня 2007 року з 8-00 до 8-45.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Про внесення змін та доповнень до Статуту ВАТ «Азот» шляхом викладення Статуту ВАТ «Азот» у новій редакції.
2. Звіт про виконання інвестиційних заходів у 2007 році.

Для участі у зборах акціонерам необхідно мати при собі документ, що посвідчує особу, представникам акціонерів - довіреність, оформлену згідно з чинним законодавством, та документ, що посвідчує особу.

Довідки за телефоном: (0472) 39-23-91.

Філія ДГУ «Агентство з питань банкрутства» в Чернігівській області повідомляє про проведення аукціону з продажу майна: ВАТ «Чернігіввовна»: лот № 1 — ставки-накопичувачі бетоновані (2 од.), початкова вартість 300 000 грн.; лот № 2 — ставки-накопичувачі небетоновані (4 од.), початкова вартість 200 000 грн.

Заявки на участь в аукціоні приймаються до 13 липня 2007 р. включно, за адресою: 14033, м. Чернігів, пр-т Миру, 139, к. 21. Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни продажу та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону в розмірі 17 грн. перераховуються на рахунок Філії ДГУ Агентства з питань банкрутства в Чернігівській області: р/р 260044492 ЧОД ВАТ «РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ» МФО 353348, код ЄДРПОУ 26334916. З питань ознайомлення з об'єктом продажу та порядком оформлення участі в аукціоні звертатись за телефоном 8 (04622) 5-63-78, 5-63-56. Аукціон відбудеться 16 липня 2007 року о 10.00 год. за адресою: м. Чернігів, пр-т Миру, 68, конференцзал.

Господарським судом Одеської області (65058, м. Одеса, пр. Шевченка, 29) 07.05.2007 року порушено провадження у справі про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Пересувна механізована колона № 139», код ЄДРПОУ — 01035779, 68643, Ізмаїльський район, с. Кам'янка, вул. Леніна, 153, та відкрито відносно боржника процедуру розпорядження майном, справа № 2/95-07-3981. Розпорядником майна банкрута призначено арбітражного керуючого — Новикова Юрія Петровича, ліцензія АА № 779303 від 07.10.2004 р.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Львівської області (79014, вул. Личаківська, 128) постановою від 12.04.2007 по справі № 6/9-4/12 визнано ПП «Денарій» банкрутом, юридична (поштова) адреса: м. Львів, вул. Городоцька, 148/16, ЄДРПОУ 30203554.

Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Рудак Тамару Михайлівну, ліцензія серія АБ № 271561 від 11.11.2005, яка проживає за адресою: м. Львів, вул. Коломийська, 4/45).

Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статутні документи підприємства вважати недійсними.

Господарським судом Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) постановою від 23.04.2007 по справі № 6/48-29/56 визнано ПП «Аристотехна» банкрутом, юридична (поштова) адреса: 79054, м. Львів, вул. Любінська, 105/71, ЄДРПОУ 25228566.

Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шимчишина Ігоря Степановича, ліцензія серія АБ № 116089 від 25.11.2004, адреса: 79069, м. Львів, вул. Шевченка, 400/8).

Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статутні документи підприємства вважати недійсними.

Господарський суд Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе 7), ухвалою від 01.06.2007 р. порушив провадження у справі № 5/277-07 про банкрутство Хмільницького районного колективного підприємства по будівництву на селі «Хмільникрайагробуд» (22032, Вінницька область, Хмільницький район, с. Уланів, вул. Миру, 42, код ЄДРПОУ 03582646, р/р 26004399339 в Ощадбанку, м. Хмільник, МФО 362265).

Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Мілованов Артур Вячеславович (ліцензія АВ № 307290 від 05.03.2007 р., поштова адреса: 21001, м. Вінниця, пл. Жовтнева, 1, к. 805, тел. (0432) 67-11-61).

Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікування даного оголошення.

Постановою Господарського суду Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 128) від 12.06.2007 року по справі №6/81-29/63 приватне підприємство «Друкарські куншти» (м. Львів, вул. Патона, 27/13, код ЄДРПОУ №31978911) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Опришка Олега Зіновійовича (79000, м. Львів, вул. Листопадового Чину, 7/2а).

Постановами господарського суду Івано-Франківської області від 04.12.2006 року та 28.12.2006 року визнано банкрутами та відкрито ліквідаційні процедури по:

- ТзОВ «Статус» (код ЄДРПОУ 19395582, м. Калуш, пл. Героїв, 28), справа №Б-7/253;
- МП сфери послуг «Елегант» (код ЄДРПОУ 22171021, с. Станькова, Калуський р-н), справа №Б-7/252;
- СГ «Пролісок» (код ЄДРПОУ 23801487, с. Станькова, Калуський р-н), справа Б-7/251;
- КП «Перлина» (код ЄДРПОУ 30353303, с. Голинь, Калуський р-н), справа Б-7/250;
- СТ «Фірма Фіорд-777» (код ЄДРПОУ 30544910, м. Калуш, вул. Вітовського, 8), справа Б-7/255;
- ДПС РБУ «Калуш-Ліфт» ВАТ «Укрліфт» (код ЄДРПОУ 32534328, м. Калуш, вул. Данилишина, 14), справа Б-7/256;

ТзОВ «Омета-Гарант» (код ЄДРПОУ 19393290, м. Калуш, вул. Ковжуна, 4), справа Б-7/257;

ЗАТ «Фактор» (код ЄДРПОУ 30422654, м. Калуш, вул. С. Бандери, 110), справа Б-7/247;

- ПП «Альянспромторг» (код ЄДРПОУ 31695402, м. Калуш, б-р Незалежності , 6/97), справа Б-7/248;

ПП «Водолій» (код ЄДРПОУ 22191443, м. Калуш, вул. Рубчака, 9/38), справа Б-7/249;

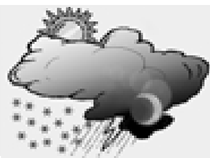
- ВАТ «Прикарпатсільмаш» (код ЄДРПОУ 05789162, м. Калуш, вул. Мартинця, 2б), справа Б-7/254;
- ДП «Віра» ВАТ «Калуська автобаза» (код ЄДРПОУ 22195270, м. Калуш, вул. Литвина, 13), справа Б-7/272;
- СТ «Загір'я» (код ЄДРПОУ 30593748, с. Збора Калуського р-ну), справа Б-7/273.

Ліквідатором призначено Гошовську Олену Вікторівну, ліцензія серія АА №779310 від 19.10.2004 року, поштова адреса: м. Стрий, вул. С. Стрільців, 10/82.

ПАРАД ПОРАД

П'ЯТНИЦЯ, 6 ЛИПНЯ 2007 ■ № 116 (4116)

Завтра в більшості областей пройдуть короткочасні дощі, грози. Температура вночі 10—16 градусів, на узбережжі морів до 20, вдень 18—24, на сході та півдні до 29 градусів. На Закарпатті також короткочасні дощі, грози, температура вночі 10—15, вдень 18—23 градуси (у горах вночі 4—9 тепла, вдень 10—15 градусів)

ЦЬОГО ДНЯ

6 ЛИПНЯ

■ 1754. Засновано університет у Кембриджі (Великобританія), один з найпрестижніших у світі. ■ 1770. Розпочався Чесменський бій. Російський флот блокував у бухті Чесма турецький флот і знищив його. ■ 1927. ВУЦВК ухвалив постанову про забезпечення рівноправності мов та про сприяння розвиткові української культури. ■ 1937. Не стало поета Богдана Ігоря Антонича. ■ 1958. У Києві відкрито Виставку досягнень народного господарства УРСР (нині — Виставковий центр) та кінотеатр панорамного фільму. ■ 1962. Помер видатний американський письменник, Нобелівський лауреат Уїльям Фолкнер (трилогія «Сільце», «Місто», «Особняк»).

■ **КУТОЧОК ВІДПУСКНИКА**

Який купальник узяти з собою?

Цьогоріч на пляжах пануватиме скромність. Купальники, порівняно з минулим сезоном, стали більш закритими. Стрінги з моди вийшли, поступившися шортикам, які низько сидять на стегнах, і доволі закритим плавкам.

На ринках і в магазинах можна купити бюстгальтер окремо, а плавки окремо. Це дуже зручно, адже можна підібрати чудовий купальний костюм, з огляду на індивідуальні особливості фігури.

До речі, вибираючи верх купальника, зважайте, що:

* власницям великого розміру грудей краще вибрати купальник з бюстгальтером на кісточках. Так він забезпечуватиме максимальну підтримку.

* А от якщо груди — невеликі, то врахуйте, що поролонові чи силіконові вставки можуть зримо збільшити їх майже вдвічі! Верх від купальника можете вибрати з різними рюшами й оборками.

Кому можна загоряти топлес

Загоряти без верхньої частини купального костюма можна, але далеко не всім жінкам. Та й то — дотримуючися певних правил, зазначають медики.

Не забороняється ніжитися під сонцем топлес лише, якщо вам не більше 22—24 років. При цьому у вас не повинно бути ніяких захворювань молочних залоз. Сонячне випромінювання може погіршити перебіг хвороби і навіть перевести недуг у злоякісну форму. Тому, якщо ви не збираєтеся на пляжі ховатися в тіні й плануєте засмагати топлес, зайдіть до мамолога або онколога.

Не треба також відмовлятися від купального бюстгальтера, якщо він прикриває родимку темного кольору, що виступає над поверхнею шкіри. Тим більше, якщо це утворення має неоднорідну пігментацію, нерівний контур. Промені сонця можуть зробити з такої мушки «слона» — перетворити її на джерело онкологічного захворювання. Купальник в жодному разі не повинен травмувати родимку.

Приймаючи сонячні ванни або перебуваючи в тіні, на груди нанесіть засіб для загару із ступенем захисту, що відповідає типу вашої шкіри. Крім цього, для вас залишаються актуальними всі ті рекомендації, яких ви дотримувалися, ще загоряючи на сонці в повному купальнику. Наприклад, виходити на сонце лише в ранкові та вечірні години, розташовуватися на лежаках, а не на піску чи камінні.

У перший день загару «без верху» загальний час перебування на сонці має становити 15—20 хвилин. До того ж загоряти можна не більше 5 хвилин, а потім на 20—30 хвилин піти в тінь або воду. Поступово збільшуйте час перебування на сонці, зберігаючи півгодинну перерву.

Якщо ви все-таки обгоріли, обробіть груди зволожуючим кремом і декілька днів не носіть тісного одягу.

І ще: загоряти топлес під активним сонцем спекотних країн не ризиковано лише для тих, хто родом із цих країв.

Як «приручити» власний час

Ваше життя стало некерованим? Часу бракує на роботу, на спілкування з близькими? Схоже, що ви стали заручником неправильного планування свого буття. Треба зупинитися або хоча б зменшити оберти, радять психологи.

Є елементарні способи керування своїм часом: написання списків пріоритетних справ, ведення щоденника з датами тощо. Такі прості методи допоможуть уникнути стресу у вашому житті.

Передусім реально оцінюйте, скільки часу може знадобитися для тієї чи тієї справи. Тепер додайте до цього ще хвилин 15—30. Якщо з якихось причин зробити заплановане стане неможливим, займіться чимось іншим зі свого списку. Головне не байдикувати.

Багато хто майже не приділяє часу собі. Чи то думають, що зроблять це пізніше, коли з'явиться можливість, чи то дуже критично ставляться до власних результатів. Зробіть щось, що справді приносить вам задоволення. Впишіть у свій щоденник рядок «Я». Ставтеся до цього як до найважливішої справи тижня. Повідайте родині про ваші плани і попросіть про підтримку. Отримання підтримки від вашого чоловіка і дитини — важливий елемент планування часу. Поділіть з рідними «вільні вечори» тижня. Це буде ваш час для роботи або зустрічей і відпочинку з друзями. Хтось інший візьме на себе якісь домашні обов'язки.

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА.

На сторінці використана інформація Укрінформу та www.sovety.info

Спека не виснажує мудреців і оптимістів

Як організувати добу, щоб почуватися комфортно

■ **КОРИСНА ПЛОЩА**

Щоб легко переносити спеку, треба жити у гармонії з природою: вставати до сходу сонця, вживати багато звичайної питної води і рослинну їжу, вважає завідувачка відділу природних методів оздоровлення Інституту екології людини Марія ГРИЦАЙ. Подаємо кілька рекомендацій, яких бажано дотримуватися всій родині, щоб бути при здоров'ї:

— Увесь світ, видимий і невидимий, складається з енергії ефіру, повітря, вогню, води і землі. Як і в природі, людський організм чітко працює за певними біоритмами. Доба розпочинається з активації енергій ефіру і повітря — десь з другої години ночі до шостої ранку. Відомо, мудреці вставали до сходу сонця. За 20-річними спостереженнями одного японського дослідника, за сім хвилин до сходу сонця на землю іде така енергія, якої немає впродовж доби.

Із 4—5-ї години ранку, коли висока активність меридіан легень, треба дихати свіжим повітрям, прочищати легені. У цей час вставати оптимісти. Після 6-ї в дію вступають енергії землі та води. З 6-ї до 10-ї в організмі накопичується багато слизу, і якщо в цей час прокидаємося, то практично не в змозі відновити своє здоров'я або підтримувати його в формі. Найпізніший час для пробудження — 6 годин 30 хвилин. До цього слід привчити і дітей. Прокинувшись, треба промити ніс, бо будь-яка інфекція починається з носоглотки, почистити язик, тому що всі токсини організм викидає за ніч, обов'язково прийняти прохолодний душ.

Улітку — в період максимальної дії сил енергії води і вогню — харчування має свої особливості. Пити краще легкі ягідні напої, наприклад з барбарису, буряковий квас, звичайну воду, кількість слід збільшувати поступово: дорослому до 3—3,5 літра на добу, залежно від конституції. Але щоб уникнути набряків, для засвоєння клітинами рідини треба вживати рослинну їжу. На жаль, улюблений напій інтелігенції — ранкова кава — б'є по судинах. Тож бажано, особливо в спеку, каву, яка ще й розігріває організм зсередини, алкоголь і навіть пиво не вживати.

О 7-й годині після рідини вживайте ягоди та фрукти. Затим каші, особливо пшоняну, ячмінну, приправлені топленим коров'ячим маслом, вироби з житнього борошна. З 10 до 14-ї — максимальна активність енергії вогню і води, у цей період треба вживати білкову страву обов'язково з овочами, додаємо зелень фенхелю, ягляці (з родини селерових), якої дуже багато росте й у містах, у столичному Гідропарку. О 13-й годині або в полуденок їмо кисломолочні продукти, сир добре засвоюється у цей період, але із зеленню і без цукру, який перешкоджає засвоєнню кальцію. О 16-й годині — фрукти-ягоди. Після 18-ї, коли з'їли кашу з овочами і рослинною олією, бажано не вживати важку їжу, тільки ягоди-фрукти і рідину. Листковий салат, який охолоджує організм і водночас є їжею мислителів і полководців, їмо впродовж літа.

Стосовно одягу. Оскільки білий колір відбиває сонячні промені, то бажано носити одяг світлих кольорів. Щоб жінка не втомлювалася, краще носити спідницю. Дослідження, проведені в нашому інституті засвідчили, брюки розрізають енергетику і зменшують силу жінки. Для чоловіків — натуральні широкі штани з льону або бавовни.

Діти перегріваються на сонці швидше й дужче, ніж дорослі. Вони довго адаптуються до нової місцевості. Якщо прагнете полетіти в далекі краї на тиждень, то дітей краще не брати. Ліпше поїхати до села.

Уникайте продуктів, що швидко псуються: м'ясних, рибних та варених виробів. Обмежте споживання картоплі (багато крохмалів). Краще вживайте рослинний білок — квасолю, зелений горох, сочевицю з додатком кунжуту тощо.

Вставати рано до сходу сонця, працювати на свіжому повітрі до 11-ї, а потім поратися в хаті — це характерно для українського звичаєвого укладу.

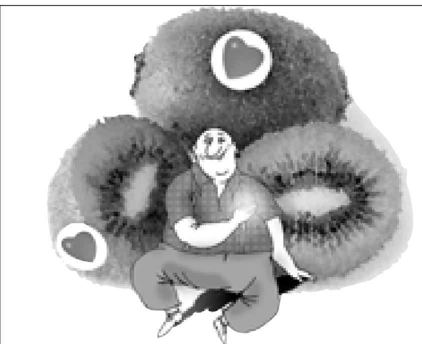
Записала Людмила ОПАНАСЕНКО.
Мал. Віктора ПОПОВА.

■ **ВАШЕ ЗДОРОВ'Я**

Ківі замінить аспірин

Людям, схильним до хвороб серцево-судинної системи, медики рекомендують щодня вживати аспірин. Він знижує в'язкість крові й запобігає утворенню тромбів. Норвезькі вчені встановили, що таку само властивість має ківі.

Цей екзотичний фрукт здатний спалювати жири, які блокують артерії, що знижує ризик утворення тромбів. Вживаючи щодня два-три плоди ківі, ви захистите своє серце від хвороб. А вже через 28 днів на 18% знижується ризик утворення тромбів і на 15% зменшується рівень шкідливих жирних кислот у крові.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Почастуйте бджолу спиртом

✔ Якщо вас укусила бджола, передусім треба витягти з ранки жало. Його можна акуратно зіскребти нігтем або чистою (продезинфікованою) голкою.

✔ Місце укусу бджоли чи оси потрібно промити і прикласти лід. Пам'ятайте також, що будь-які укуси необхідно знезаражувати, бо комахи можуть перенести вам інфекцію. Прикладіть серветку, змочену слабким розчином столового оцту. Можна також зробити примочки із:

✔ нашатирного спирту (1 частина нашатирного спирту на 5 частин води);

✔ горілки наполовину з водою;

✔ розчину перекису водню або марганцівки.

✔ Не чешіться! Розчісуючи місце укусу, ви ризикуєте перетворити малесеньку ранку на цілу проблему.

✔ Якщо піднялася температура, не гоїться укус або рана гноїться — треба звернутися до лікаря.

✔ Пам'ятайте також, що є велика різниця — бджола вжалила в руку чи в око. З рукою дорослий людини впоратися можна, але якщо жало потрапило під око, слід терміново звернутися в «невідкладну допомогу».

Редактор номера Віктор НІКІПЄЛОВ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік: для фізичних осіб — 5,00 грн. та 3,00 грн. для підприємств і організацій — 15,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ТОВ «Преслайн» м. Харків, вул. Північна, 12.

Зам. 9-1-84

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 2277

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4 820094 010046 >